

ANTHROPO

SCENE

by

Katerina Athanasiou

A rustic structure made of weathered driftwood stands in a grassy field. The structure is composed of several large, bleached wooden poles tied together with thin twine. The background features a dense forest of green trees and distant blue mountains under a clear sky. A small body of water is visible in the middle ground to the right.

ANTHROPO

SCENE

THE ART OF ANTHROPOCENE
Η Τέχνη την εποχή του Ανθρωποκαίνου

Γλυπτική & αγροτικός-δημόσιος χώρος
“ΣΧΕΔΙΟ ΞΑΝΘΙΠΠΗ”

Τέχνη για τις κοινωνίες της γης, του ανθρώπου

Θέμα 2022: «Η Κιβωτός του Νώε ως Φάρσα»

LAND ART PROJEKT. Τομέας Γλυπτικής, ΤΕΤ, ΑΣΚΤ. Γεωμορφολογία.
ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ & ΤΕΧΝΗ. Ενεργοποίηση. Αλληλεπίδραση.

Από την ιδέα στην διάδραση με τον τόπο και το υλικό. Θέμα 2022: «Η
Κιβωτός του Νώε ως Φάρσα» LAND ART PROJEKT. Τομέας Γλυπτικής.
ΤΕΤ, ΑΣΚΤ. Γεωμορφολογία. ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ & ΤΕΧΝΗ. Ενεργοποίηση.
Αλληλεπίδραση. Από την ιδέα στην διάδραση με τον τόπο και το υλικό.

Θέμα 2022: «Η Κιβωτός του Νώε ως Φάρσα» LAND ART PROJEKT. Τομέας
Γλυπτικής, ΤΕΤ, ΑΣΚΤ. Γεωμορφολογία. ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ & ΤΕΧΝΗ.
Ενεργοποίηση. Αλληλεπίδραση. Από την ιδέα στην διάδραση με τον τόπο και
το υλικό. Θέμα 2022: «Η Κιβωτός του Νώε ως Φάρσα» LAND ART PRO-
JEKT. Τομέας Γλυπτικής, ΤΕΤ, ΑΣΚΤ. Γεωμορφολογία. ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ &
ΤΕΧΝΗ. Ενεργοποίηση. Αλληλεπίδραση. Από την ιδέα στην διάδραση με τον

**Τμήμα Εικαστικών Τεχνών
Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών**

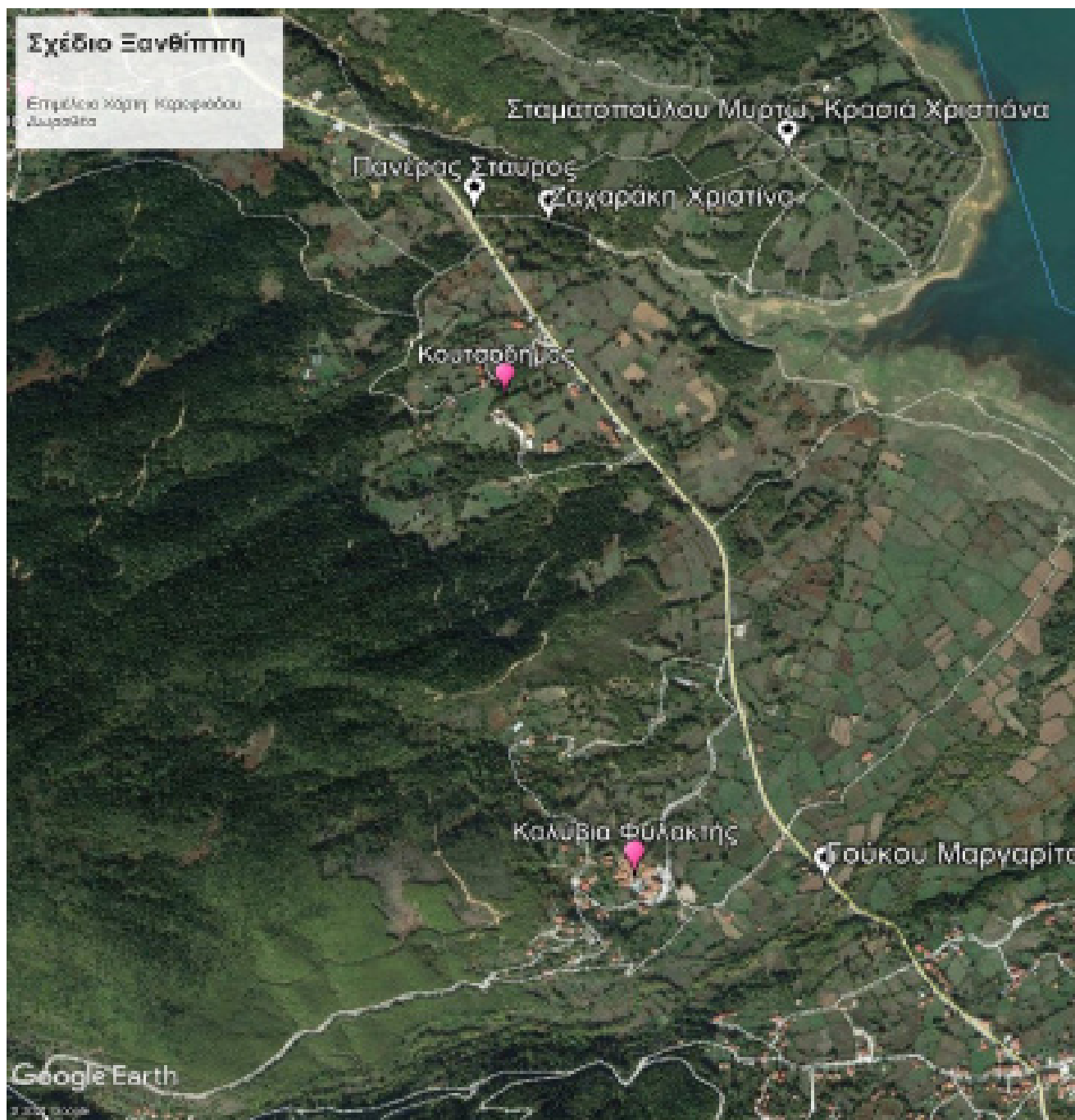
**Τμήμα Δασολογίας, Επιστημών Ξύλου και Σχεδιασμού
Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας**

Δήμος Λίμνης Πλαστήρα

*Με την ευκαιρία
της εικαστικής έκθεσης
στο Βαγείον / Ομονοία
δημιουργήθηκε αυτός εδώ
ο κατάλογος με υλικό από την όλη δράση
στην περιοχή της Λίμνης Πλαστηρα,
Καρδίτσα, Θεσσαλία,
από το Νεοχώρι έως την Κερασιά.*

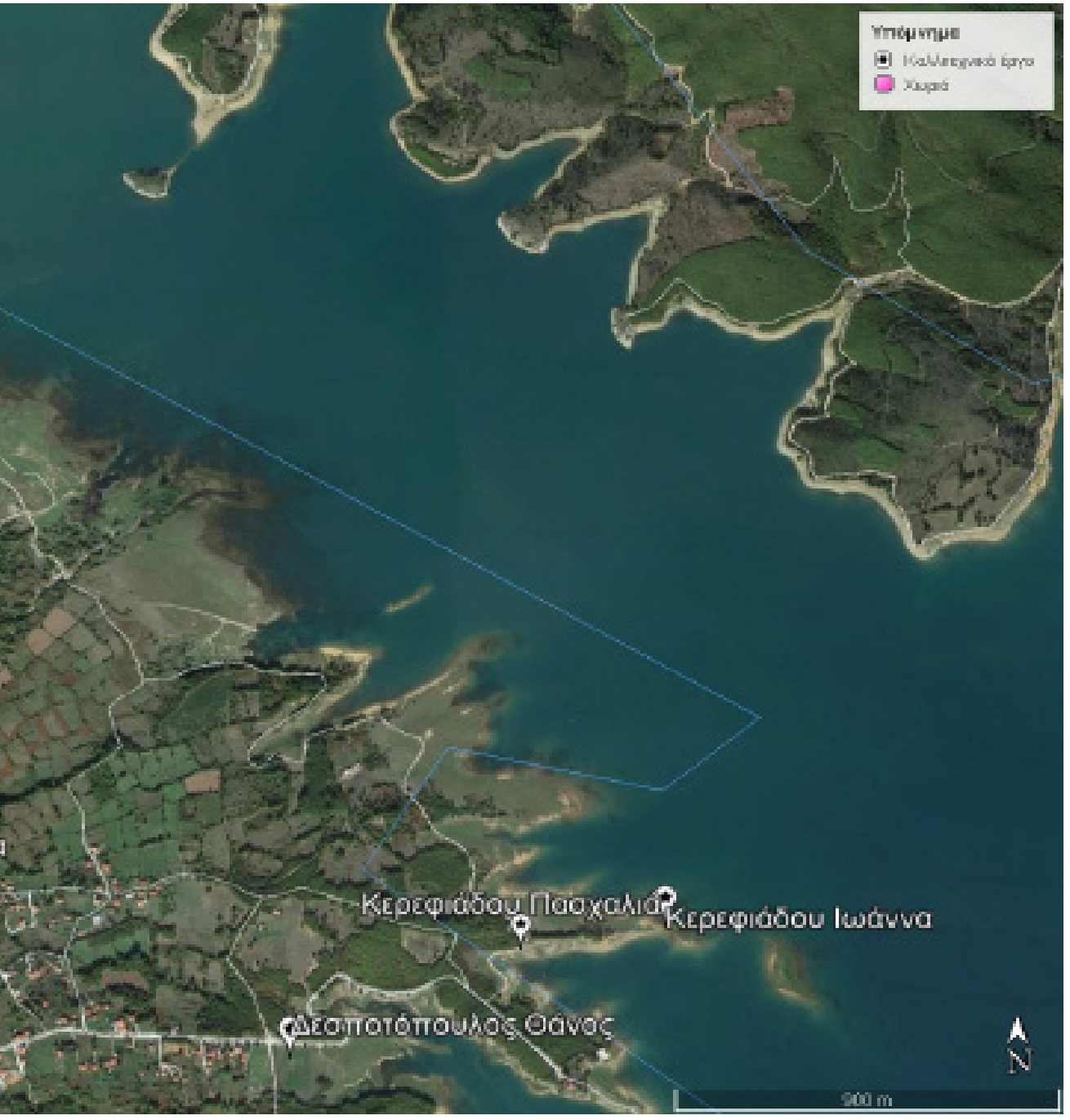
Σχέδιο Ξαυθίππη

Επιμέλεια: Καίτη Καραφώτου
Διαγράμμιση

Google Earth

© 2024 Google

Η Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών, λειτουργώντας στο πλαίσιο της εξωστρέφειας και της διάδρασης με τοπικές κοινωνίες, πραγματοποίησε από τις 08 έως τις 28 Ιουλίου 2022 στην περιοχή της Λίμνης Πλαστήρα την εικαστική δράση με τίτλο:

«Η Κιβωτός του Νώε, ως Φάρσα».

Υπεύθυνη της διοργάνωσης, εκπόνησης και συντονισμού του προγράμματος «Κοινότητες της Γης, Τέχνη στην Εποχή του Ανθρωποκαίνου

(The Art of Anthropocene)» είναι η κα. Κατε-ρίνα Αθανασίου, μέλος ΕΕΠ του Τομέα Γλυπτικής της Α.Σ.Κ.Τ.

Η δράση υλοποιήθηκε κατά βάση μέσω της διοργάνωσης ενός υπαίθριου εργαστηρίου σε συνεργασία με το Τμήμα Δασολογίας, Επιστημών Ξύλου και Σχεδιασμού του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας και την φιλοξενία του Δήμου Λίμνης Πλαστήρα.

Με την εργασία αυτή παρήγαγα ένα βίωμα μέσω του οποίου μελετήθηκαν κάποιοι σύγχρονοι προβληματισμοί κοινωνικοπολιτικού περιεχομένου και πως η τέχνη παρίσταται σε αυτές τις μορφές ή μπορεί να έχει εμπλοκή με θέματα, που ξεπερνούν την αισθητική αναζήτηση στο έργο τέχνης.

Προσπαθήσαμε να αναπτύξουμε μια σχέση μεταξύ γλυπτικής - εικαστικής πρακτικής και του φυσικού περιβάλλοντος με το οποίο συνδιαλλαχθήκαμε. Τοπία ιδιαίτερου φυσικού κάλλους, εντόπιες κοινωνίες που έχουν χτίσει και διαμορφώσει την κουλτούρα τους στα τοπία αυτά, ως απόρροια των συνθηκών όπου γεννήθηκαν ή επέλεξαν κάτοικοι, ζώα, πουλιά, έντομα και κάθε όν που παράγει μια ρουτίνα επιβίωσης. Η φύση, ο καιρός και η γη, τις υποχρέωσαν να εντάξουν τις βιοτι-κές τους ανάγκες και τα έργα διαβίωσής τους, σε αυτό το περιβάλλον.

Η προσπάθεια ήταν να εμπλακεί ο καλλιτέχνης με τα παραπάνω στοιχεία, και να υπάρξει σε μια συνοχή, ως μία αδιάσπαστη όσο το δυνατόν ολότητα. Οι ποικίλες τεχνικές που ανέπτυξαν οι καλλιτέχνες εικαστικοί, είχαν αναφορές και θεωρήσεις σε κινήματα της τέχνης, που έδρασαν τη δεκαετία του 1960 και ύστερα, με γνώμονα και κουλτούρα, την περιβαντολογική και φυσική διαδικασία.

Συμμετείχαν για το 2021 :

Μαργαρίτα Γούκου,

Θάνος Δεσποτόπουλος,

Χριστίνα Ζαχαράκη,

Χριστιάνα Κρασιά,

Ιωάννα Κερεφιάδου,

Πασχαλιά Κερεφιάδου,

Σταύρος Πανέρας,

Μυρτώ Σταματοπούλου.

Θεωρητική υποστήριξη:

Κατερίνα Σπανού,

Στέλλα Φασούλα.

Βοηθοί διοργάνωσης :

Μόσχα Ζαχαροπούλου,

Χαρτογράφηση:

Δωροθέα Κερεφιάδου

Υπεύθυνη χορηγίας &
διευθέτησης Γεωλογικών

εισηγήσεων:

Λήδα Λακίδη

Συμμετείχαν για το 2022 :

Βιλελμίνη Ανδριώτη,

Ευθύμης Γρόνθος,

Κωνσταντίνα Λαζαρίδου,

Ναυσικά Τζανουλίνου,

Ελπίδα Χατζινικολάου.

Από την Δασολογία:

Άσπα Νοτοπούλου, Μάριος Χρηστίδης.

Επισκέπτρια καθηγήτρια:

Κλίτσα Αντωνίου

από ΤΕΠΑ Κύπρου, Σχολή Καλών και Εφαρμοσμένων
Τεχνών.

“XANTHIPPE” EARTH COMMUNITIES ART PROJECT

Η Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών λειτουργώντας στα πλαίσια της εξωστρέφειας και της διάδρασης με τοπικές κοινωνίες, ενέκρινε η γενική συνέλευσή της, για το δεύτερο εξάμηνο του ακαδημαϊκού έτους 2020- 21 το μάθημα: «Γλυπτική και Αγροτικός Δημόσιος χώρος/Γη» (The art of Anthropocene), στο οποίο ορίσθηκε η κα Αικατερίνης Αθανασίου υπεύθυνη για την οργάνωση και την διεξαγωγή του. Μόνιμο μέλος ΕΕΠ του Τομέα Γλυπτικής, είχε προτείνει, δημιουργήσει τις συνθήκες και οργανώσει την εικαστική δράση με τίτλο «Σχέδιο ΞΑΝΘΙΠΠΗ: EARTH COMMUNITIES ART PROJECT» σε συνεργασία με τον Δήμο Λίμνης Πλαστήρα και το πανεπιστήμιο Θεσσαλίας.

Αναλυτικότερα, το Project: The Art of Anthropocene μελετά έννοιες όπως earth environmental art and communities.

Συναπαρτίζεται εν γένει από δύο στάδια: Το προπαρασκευαστικό στάδιο που ολοκληρώθηκε κατά την διάρκεια των μαθημάτων του θερινού εξάμηνου, καθώς και το στάδιο της υλοποίησής, ως οργάνωση ενός κατά βάση υπαίθριου workshop που ξεκινά την πραγματοποίησή του 12 έως 25 Ιουλίου 2021, και στην ευρύτερη περιοχή της Λίμνης Πλαστήρα.

Έγινε ανοιχτή πρόσκληση στους φοιτητές του Τμήματος Εικαστικών Τεχνών και του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης της ΑΣΚΤ. Δημιουργήθηκε μια ενεργή καλλιτεχνική ομάδα από 14 μέλη, φοιτητών αμφότερων των τμημάτων. Το αναγκαίο έναυσμα για την υλοποίηση του καλλιτεχνικού εγχειρήματος «Σχέδιο ΞΑΝΘΙΠΠΗ» δόθηκε εξ αφορμής του μεσογειακού κυκλώνα του «Ιανού», ο οποίος τον Σεπτέμβριο του 2020 έπληξε την ευρύτερη περιοχή γύρω από τη λίμνη Πλαστήρα, ενώ στο πέρασμά του άφησε φυσικά υλικά απομεινάρια ως απτή απόδειξη της σημαντικής φυσικής καταστροφής που προκλήθηκε.

Η Land Art με την οποία συνδέεται κατά μία έννοια το όλο εγχείρημα, με όρους της σύγχρονης περιόδου του βλέμματος, αλλά και μιας συνολικότερης διεπιστημονικής, αλλά και κοινωνικής συλλογικής συνείδησης που έχει καλλιεργηθεί γύρω από την κλιματική και περιβαλλοντολογική κρίση, ήδη από την εποχή της εμφάνισής της συνδέεται, προμηνύοντας με τα θέματα που προκύπτουν από την ανθρωποκεντρική αντίληψη. Η έννοια του εφήμερου και οι συνεχείς αλλαγές της φύσης, η αρχέγονη σχέση του ανθρώπου με τη φύση και το τοπίο, όπου αυτός κατοικεί. Η εν λόγω σύμπραξη συνιστά την εξέταση του επιτελούμενου διαλόγου μεταξύ τέχνης και φύσης διαμέσου της εικαστικής πρακτικής και της θεωρητικής έρευνας, ιδιαίτερα υπό το πρίσμα μελέτης της δημιουργικής και, συγχρόνως, καταστροφικής δύναμης που χαρακτηρίζει κατ' ουσίαν τόσο τη φύση όσο και τον άνθρωπο.

Για την πραγματοποίηση του φιλόδοξου αυτού εικαστικού εγχειρήματος ήταν απαραίτητη η παροχή οικονομικής υποστήριξης από ιδιώτη χορηγό, που δεν θέλει να γνωστοποιηθεί το όνομά του καθώς και το ίδρυμα Χάινριχ Μπελ.

Για την φιλοξενία των συμμετεχόντων καθώς και την εργαστηριακή υποστήριξη, αλλά και του απαραίτητου εξοπλισμού και των εργαλείων για την υλοποίηση, φρόντισε ο Δήμος Λίμνης Πλαστήρα καθώς και κάτοικοι της περιοχής. Ο Δήμος Λίμνης Πλαστήρα στα πλαίσια του προγράμματος της «Θερινής Ακαδημίας» μας φιλοξενεί στον χώρο των κατασκηνώσεων της Νεράιδας.

Την έκδοση του οπτικοακουστικού υλικού επίσης ανέλαβε το ίδρυμα Χάινριχ Μπελ.

Ο Ιανός και η κλιματική αλλαγή στην Θεσσαλία

Η Λήδα Λακίδη, Γεολόγος, που συνεργάστηκε εξ αρχής στην δημιουργία και την υλοποίηση αυτού του σχεδίου, μελετώντας τον «Ιανό» γράφει: Οι πλημμύρες αποτελούν ένα από τα πιο καταστροφικά φυσικά φαινόμενα που αντιμετωπίζουμε, καθώς απειλούν την ανθρώπινη υγεία, το περιβάλλον και την οικονομία όλο και πιο συχνά στο πέρασμα του χρόνου. Η αύξηση της συχνότητας των πλημμυρών οφείλεται σε παράγοντες που αφορούν δύο φαινόμενα, την κλιματική αλλαγή και την αυξανόμενη ανθρώπινη δραστηριότητα. Η κλιματική αλλαγή μεν προκαλεί όλο και πιο έντονες βροχοπτώσεις, με τα συστήματα αποστράγγισης να δέχονται μεγαλύτερο όγκο νερού από αυτόν που μπορούν να διοχετεύσουν. Η ανθρώπινη δραστηριότητα δε, αλλοιώνει όλο και πιο πολύ το φυσικό τοπίο με τα φυσικά συστήματα αποστράγγισης να διαταράσσονται και να προκαλούνται ανισορροπίες στη διοχέτευση του νερού.

Οι πλημμύρες κατατάσσονται σε διαφορετικούς τύπους ανάλογα με τον μηχανισμό δημιουργίας τους και τα χαρακτηριστικά τους. Ο τύπος της πλημμύρας καθορίζεται άμεσα από το κλίμα μια περιοχής και συνεπώς από τη κλιματική αλλαγή που βιώνουμε. Εκτιμάται ότι η κλιματική αλλαγή σχετίζεται με τη σφοδρότητα των κλιματικών φαινομένων και οι πλημμύρες είναι πιο καταστρεπτικές.

Τα τελευταία 50 χρόνια παρατηρείται ότι η συχνότητα και/ή η ένταση των κατακρημνίσεων έχουν αλλάξει. Το φαινόμενο του θερμοκηπίου, η αστικοποίηση και οι επεμβάσεις του ανθρώπου στο περιβάλλον αλληλοσυνδέονται και προκαλούν τη κλιματική αλλαγή και τη μεταβολή των βροχοπτώσεων. Λόγω αυτού παρατηρούνται περισσότερες βροχοπτώσεις σε πολλές περιοχές, οι οποίες πλήττονται από φαινόμενα που δε μπορούν να αντιμετωπίσουν.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα καταστροφικού φαινομένου είναι ο Μεσογειακός Κυκλώνας Ιανός, ο οποίος έπληξε τη χώρα μας τον Σεπτέμβρη του 2020, προκαλώντας πολύωρες βροχοπτώσεις με μεγάλη ένταση και πολλές καταστροφές. Σύμφωνα με το Εθνικό Αστεροσκοπείο Αθηνών/meteo.gr το ύψος βροχής σε περιοχές της Θεσσαλίας έφτασε άνω των 300 mm και σε πολλές ακόμη περιοχές άνω των 100 mm μεταξύ 17 και 20/09/2020.

2021

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 2021

Δευτέρα 12/07/2021

Άφιξη των φοιτητών και συμμετεχόντων.

19:00: ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟ ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΔΑΣΟΛΟΓΙΑΣ, ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΕΥΛΟΥ & ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ

ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ: ΜΙΧΑΛΗΣ ΒΡΑΧΝΑΚΗΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΑΛΟΣ

Τρίτη 13/07/2021

10:00 ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ «ΤΟ ΕΥΛΟ ΣΑΝ ΥΛΙΚΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ» ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΔΕΞΥΣ, ΚΑΘΗΓΗΤΗ Γ. ΝΤΑΛΟΥ
ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ «ΑΞΙΕΣ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ - Η ΛΙΜΝΗ ΠΛΑΣΤΗΡΑ» ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΗ Μ. ΒΡΑΧΑΚΗ
ΣΤΟ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΛΙΜΝΗΣ ΠΛΑΣΤΗΡΑ

ΠΕΡΙΗΓΗΣΗ ΣΤΙΣ ΔΑΣΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗ ΛΙΜΝΗ ΠΛΑΣΤΗΡΑ

Τετάρτη 14/07/2021

ΠΕΡΙΗΓΗΣΗ ΣΤΙΣ ΔΑΣΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗ ΛΙΜΝΗ ΠΛΑΣΤΗΡΑ ΚΑΙ ΕΠΙΛΟΓΗ ΘΕΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΕΣ

Πέμπτη 15/07/2021

18:00: ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΚΡΥΟΝΕΡΙ, ΛΙΜΝΗΣ ΠΛΑΣΤΗΡΑ
(ΚΑΤΟΙΚΟΙ- ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΟΙΚΟΛΟΓΩΝ, ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΠΕΡΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ)

- 18:00 - ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΝΑΝΟΥ
- 18:15 - ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΜΑΔΑ ΤΟΥ PROJECT ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ - ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΥΣ ΑΠΟ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΟΜΑΔΕΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ
- 18:35 - ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ PROJECT ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΡΙΩΝ ΤΗΣ ΑΣΚΤ ΜΥΡΤΩ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ - ΧΡΙΣΤΙΑΝΝΑ ΚΡΑΣΙΑ ΚΑΙ ΚΑΛΕΣΜΑ ΚΟΣΜΟΥ ΩΣΤΕ ΝΑ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ ΣΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥΣ
- 18:45 - ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΔΑΣΟΛΟΓΙΑΣ, ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΕΥΛΟΥ & ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ ΠΟΥ ΕΔΡΕΥΕΙ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑ.
- 19:00 - ΛΗΔΑ ΛΑΚΙΔΗ, ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ ΤΟΥ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ «ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΩΝ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΩΝ» ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΓΕΩΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΓΕΩΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΚΠΑ: ΙΑΝΟΣ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΙΑ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ
- 19:20 - ΊΔΡΥΜΑ ΧΑΙΝΡΙΧ ΜΠΕΛ, ΓΡΑΦΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, ΕΛΛΑΔΑ, ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΣΤΗ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΚΛΙΜΑΤΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ-ΣΥΖΗΤΗΣΗ.
- ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΜΕ ΠΟΤΟ ΚΑΙ ΚΑΛΟΥΔΙΑ ΣΤΟΥΣ ΠΡΟΣΚΕΚΛΗΜΕΝΟΥΣ.
- 21:00 ΛΗΞΗ.

Αγροτικός-δημόσιος χώρος.
Ενεργοποίηση.

Γεωμορφολογία και
Τέχνη.

Αλληλεπίδραση.

Από την ιδέα
στην διάδραση
με τον τόπο και
το υλικό.

video, κειμενικές
εκφάνσεις, ηχητικές
διερευνήσεις, εισηγήσεις
ιδεών μη υλοποιήσιμων,
άυλες πλατφόρμες
υλοποίησης, δράσεις,
διαδραστικές εμπειρίες,
ψηφιακές αφηγήσεις δια
των νέων μέσων,
συμμετοχικά ή ατομικά
εργαστήρια, και κάθε νέας
σύλληψης προοπτική.

Α
Ν
Ο
Ι
Χ
Τ
Ο

Ε
Ρ
Γ
Α
Σ
Τ
Η
Ρ
Ι
Ο

Γ
Λ
Υ
Π
Τ
Ι
Κ
Η
Σ

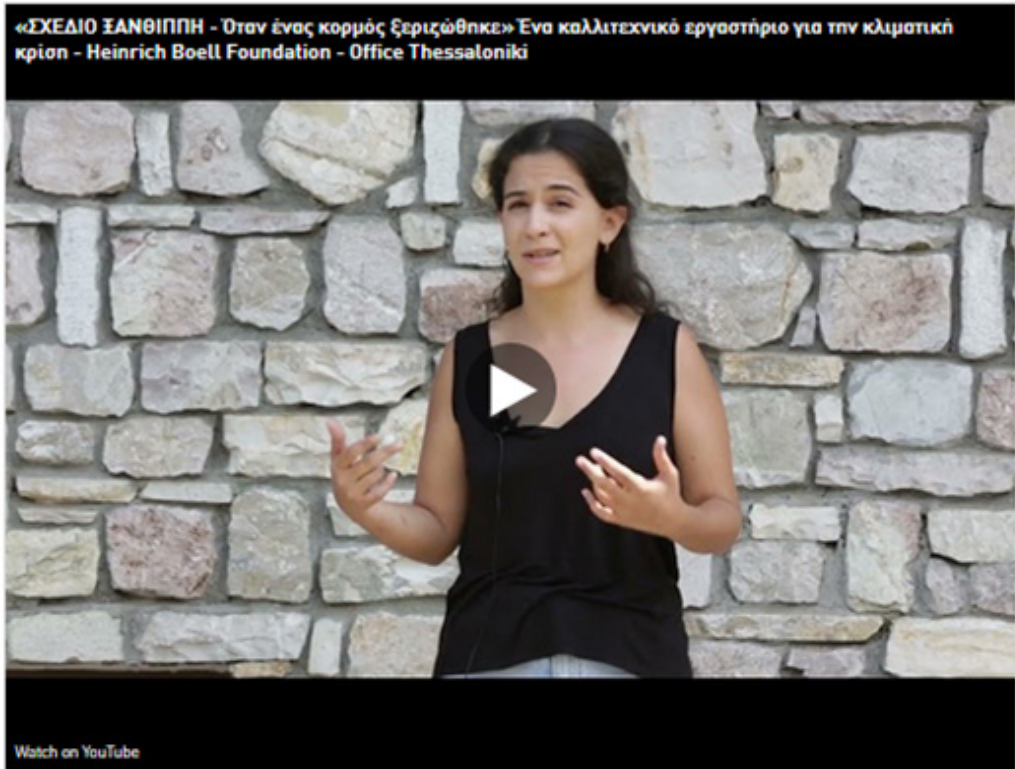
LandArt Projects

Earth communities.
Environmental art/Anthropocene
“Όταν ένας κορμός ξεριζώθηκε.”

ΣΧΕΔΙΟ ΞΑΝΘΙΠΗ

Θερινό εξάμηνο 2020 – 21. ΑΣΚΤ
Τομέας Γλυπτικής

Υπεύθυνη διοργάνωσης, εκπόνησης και συντονισμού : Κατερίνα Αθανασίου
Μέλος ΕΕΠ του τομέα Γλυπτικής.
E-MAIL ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ : kathanasiou@asfa.gr
ΤΗΛ. ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ : 6932616976

VIDEO

Ένα καλλιτεχνικό εργαστήριο για την κλιματική κρίση

Ένα καλλιτεχνικό εργαστήριο της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών με την ονομασία «Η τέχνη την εποχή του Ανθρωποκαίνου. Σχέδιο Ξανθύππη - Όταν ένας κορμός ξεριζώθηκε» πραγματοποιήθηκε τον Ιούλιο του 2021 σε χωριά της ευρύτερης περιοχής της λίμνης Πλαστήρα, τα οποία είχαν πληγεί από την κακοκαιρία «Ιανός» τον Σεπτέμβριο του 2020.

Medientyp

Video

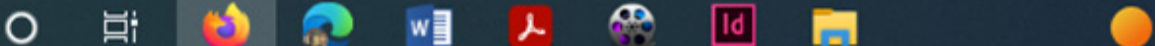
Duration

11:16

license

CC-BY-NC-SA 4.0

We cannot guarantee that this medium is still online. Please contact the provider.

Browser address bar: https://www.youtube.com/watch?v=0_2YSI6ABG8

YouTube logo and search bar.

Αν πιστέψουμε ότι μπορούμε να αλλάξουμε τα πράγματα ως πολίτες μπορούμε να πετύχουμε παραπάνω.

8:45 / 11:17

«ΣΧΕΔΙΟ ΞΑΝΘΙΠΠΗ - Όταν ένας κορμός ξεριζώθηκε» Ένα καλλιτεχνικό εργαστήριο για την κλιματική κρίση

Taskbar: Πληκτρολογήστε εδώ για... 18°C 7:35 πμ 10/11/2022

Browser address bar: https://www.youtube.com/watch?v=0_2YSI6ABG8

YouTube logo and search bar.

Αν πιστέψουμε ότι μπορούμε να αλλάξουμε τα πράγματα ως πολίτες μπορούμε να πετύχουμε παραπάνω.

8:49 / 11:17

«ΣΧΕΔΙΟ ΞΑΝΘΙΠΠΗ - Όταν ένας κορμός ξεριζώθηκε» Ένα καλλιτεχνικό εργαστήριο για την κλιματική κρίση

Taskbar: Πληκτρολογήστε εδώ για... 18°C 7:43 πμ 10/11/2022

https://www.youtube.com/watch?v=0_2YSI6ABG8

Προς τον Δήμαρχο της Λίμνης Πλαστήρα
23/6/2021

Αξιότιμε Κύριε Νάνο Παναγιώτη,

Είμαστε φοιτήτριες της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών Αθηνών και συμμετέχουμε στο εικαστικό project “Ξανθίππη”. Το ψηφισμένο από την Γενική Συνέλευση της ΑΣΚΤ μάθημα «Γλυπτική και Αγροτικός Δημόσιος χώρος/Γη», του οποίου υπεύθυνη έχει ορισθεί η Κατερίνα Αθανασίου, μόνιμο μέλος ΕΕΠ του Τομέα Γλυπτικής, οργανώνει την εικαστική δράση με τίτλο «Σχέδιο ΞΑΝΘΙΠΠΗ: Land Art Project», σε συνεργασία με το Γ' Εργαστήριο Γλυπτικής. Αναλυτικότερα, το Land Art Project, το οποίο μελετά έννοιες, όπως αυτές της environmental art, των earth communities και του "Anthropocene", συναπαρτίζεται εν γένει από δύο οργανωτικά στάδια: το μεν—εν εξελίξει—προπαρασκευαστικό στάδιο με ημερομηνία έναρξης την 15η Απριλίου, το δε στάδιο της υλοποίησής του, το οποίο συνεπάγεται την οργάνωση ενός κατά βάση υπαίθριου workshop που πρόκειται να πραγματοποιηθεί εντός ορισμένης ημερομηνίας, από τη 12η έως την 25η Ιουλίου 2021 στην περιοχή της λίμνης Πλαστήρα.

Λόγω του διαδραστικού χαρακτήρα του έργου μας, στο πλαίσιο του project, θα θέλαμε να ζητήσουμε τη στήριξη σας ώστε να οργανώσουμε ένα ανοιχτό κάλεσμα, το οποίο θα απευθύνεται στους κατοίκους της περιοχής.

Κεντρικό άξονα του έργου αποτελεί μια δράση κατά την οποία οι συμμετέχοντες θα κληθούν να ακολουθήσουν μια προσχεδιασμένη διαδρομή μέσα στο δάσος. Στο πλαίσιο αυτής της διαδρομής, θα εντοπίσουν εικαστικά έργα (γλυπτικά έργα), τα οποία εμείς θα έχουμε, από πριν, κατασκευάσει και τοποθετήσει, σε συγκεκριμένα σημεία και στην συνέχεια θα τα μεταφέρουν σε ένα οριοθετημένο, από εμάς, κομμάτι της όχθης της λίμνης.

Συνεπώς, ζητάμε από εσάς τη στήριξη σας για την προώθηση της δράσης αυτής, μέσω προβολής της στα κοινωνικά δίκτυα (Facebook, Instagram) και τη γενικότερη γνωστοποίηση της στους δημότες με οποιοδήποτε άλλο μέσο θεωρείτε εσείς χρήσιμο. Ιδανικά, θα επιθυμούσαμε το κάλεσμα να γίνει σε έναν κατάλληλο χώρο συγκέντρωσης στις 15/7, καθότι η δράση σκοπεύουμε να πραγματοποιηθεί στις 22/7. Σε περίπτωση που η απάντησή σας είναι θετική θα σας αποστείλουμε το προωθητικό υλικό, το οποίο θα περιέχει τα στοιχεία επικοινωνίας μας και όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για τη δράση, έτσι ώστε οι ενδιαφερόμενοι να έρθουν σε επαφή απευθείας μαζί μας.

Επιπλέον, όσον αφορά, την χαρτογράφηση της διαδρομής θα θέλαμε να ζητήσουμε την στήριξη σας για την εκτύπωση του έντυπου υλικού που πιθανόν να χρειαστεί. Τέλος, εάν υπάρχει η δυνατότητα θα ήταν πολύ χρήσιμη η παροχή εργαλείων επεξεργασίας ξύλου και πηλού για την κατασκευή των γλυπτών. (Για τον σκοπό αυτό έχουμε έρθει σε επαφή με το τμήμα δασολογίας ώστε να μας βοηθήσουν στην σωστή επιλογή των εργαλείων, ώστε να σας ενημερώσουμε με ακρίβεια ως προς το τι θα χρειαστούμε.)

Με αυτό το έργο φιλοδοξούμε να επαναπροσδιορίσουμε τη σχέση μεταξύ ανθρώπου και φύσης μέσα από μια ερευνητική και ευχάριστη διαδικασία, να υποστηρίξουμε την καλλιτεχνική ταυτότητα της περιοχής και να ευαισθητοποιήσουμε τους κατοίκους ως προς τα πολιτιστικά δρώμενα.

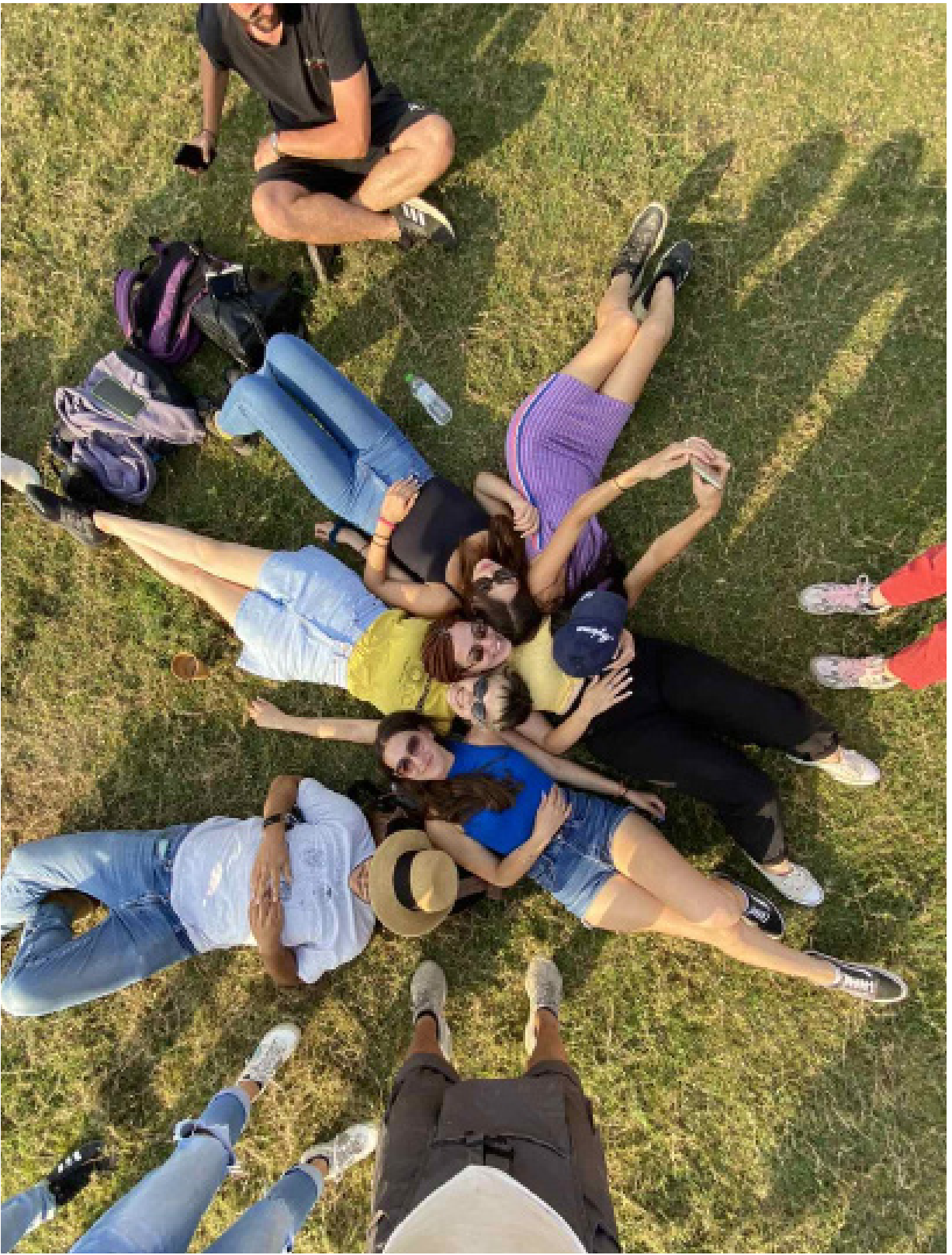
Ευχόμαστε μέσω της βοήθειας σας να μπορέσουμε να υλοποιήσουμε την ιδέα μας, που ταυτόχρονα θα αναδείξει και τις ομορφιές της περιοχής.

Με εκτίμηση,

Μυρτώ Σταματοπούλου

Χριστιάνα Κρασιά
Αθηνών.

Φοιτήτριες της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών

Α΄ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

ΣΧΕΔΙΟ ΞΑΝΘΙΠΗ

Subject: Ανοιχτό εργαστήριο γλυπτικής.

Ανοιχτή πρόσκληση προς τους φοιτητές του εικαστικού και του θεωρητικού τμήματος ΑΣΚΤ.

Ξεκινάει η υλοποίηση του παρακάτω Land art σχεδίου στα μέρη:

ΑΣΚΤ Καλλιτεχνικός Σταθμός Τσεπέλοβου, Δελφών. Κοιτώνες του τμήματος Δασολογίας, Επιστημών Ξύλου & Σχεδιασμού για εργασία στην περιοχή της Λίμνης Πλαστήρα

Χρόνος διεξαγωγής: Από 12 έως 25 Ιουλίου 2021.

Δήλωση συμμετοχής στην ηλεκτρονική διεύθυνση: kathanasiou@asfa.gr

Κάθε Πέμπτη 11:00 πμ. Θα γίνεται συνάντηση – διδακτική προετοιμασίας εργασίας των συμμετεχόντων με την συντονίστρια Κατερίνα Αθανασίου.

Η αναζήτηση του υλικού στον χώρο συχνά εγείρει μια στοχαστική πορεία στον περιηγητή. Το αντικείμενο της τελικής επιλογής, ακόμα και όταν είναι μια απόφαση οπτικής διαδικασίας έλξης, συνδυάζει στοιχεία συντονισμού με την συνολικότερη έννοια της ατομικής επιλογής και αποκαλύπτει έναν εαυτό που επιθυμεί και προτιμά. Άσκηση ανάμεσα στην τυχειότητα και τη επιθυμία. Η τυχειότητα και η απόφαση αποτελούν μια πολύπλοκη έννοια με προεκτάσεις στις τρέχουσες φιλοσοφικές προσεγγίσεις.

Επίσκεψη στην λίμνη Πλαστήρα, Καρδίτσα, για αναζήτηση υλικών από τα απομεινάρια της πρόσφατης μεγάλης πλημμύρας που προκάλεσε ο "Ιανός".

Όλα τα μέσα και οι διαδικασίες παραγωγής τέχνης είναι συμβατά με το εγχείρημα: video, κειμενικές εκφάνσεις, ηχητικές διερευνήσεις, εισηγήσεις ιδεών μη υλοποιήσιμων, άυλες πλατφόρμες υλοποίησης, δράσεις, διαδραστικές εμπειρίες, ψηφιακές αφηγήσεις δια των νέων μέσων, συμμετοχικά ή ατομικά εργαστήρια, και κάθε νέας σύλληψης προοπτική. Ανάπτυξη προτάσεων, μηχανισμοί και εργαστήρια υλικά, αλλά και άλλα που θα μεταδίδουν την εμπειρία στον ψηφιακό χώρο ταυτόχρονα με τη στιγμή που υλοποιείται σε πραγματικό χρόνο.

«Όταν ένας κορμός ξεριζώθηκε - Γίνεται μια βάρκα που θα επιτελέσει το πέρασμα; Αλλά ποιος;»

Θέτοντας την παραπάνω σκέψη ως ένα αυτοδύναμο και μοναδικό ευφρές σύστημα, προκαλούμε και προσκαλούμε να δημιουργηθεί, για περίπου 15 ημέρες μια καλλιτεχνική κοινότητα που θα προσδιορίσει μέσα από την καθημερινή δράση, τα σημάδια της ώστε το εγχείρημα να αποκτήσει ένα εμβαδόν ύπαρξης.

Subject: Ανοιχτό εργαστήριο γλυπτικής.

Ο συνολικός αριθμός συμμετεχόντων θα είναι 15.

Θα μπορούν να συμμετέχουν 10 φοιτητές από το εικαστικό τμήμα, οι 6 από τον τομέα Γλυπτικής, 4 εκ των οποίων οι 2 θα ασχοληθούν με την ψηφιακή αφήγηση και 2 με μοντάζ και βιντεοσκόπηση. 1 θα ασχοληθεί με την 3d απεικόνιση.

Και 2 φοιτητές από το θεωρητικό τμήμα. Όστε να υποστηρίξουν θεωρητικά και επιμελητικά την όλη δράση.

Στο σχέδιο θα συμμετέχουν φοιτητές από το τμήμα Φωτογραφίας, Σχεδιασμό κήπων, Δασολογίας. Σύνολο 3. 1 από κάθε τμήμα.

Δήλωση συμμετοχής στην ηλεκτρονική διεύθυνση: kathanasiou@asfa.gr

Ημερομηνίες διεξαγωγής: 12 ως 25 Ιουλίου

Κάθε Πέμπτη 11:00 πμ. Θα γίνεται συνάντηση – μάθημα προετοιμασίας των συμμετεχόντων με την συντονίστρια Κατερίνα Αθανασίου.

Πρόγραμμα: 3 ημέρες προετοιμασία σχεδιασμός στον καλλιτεχνικό σταθμό ΑΣΚΤ

Καλλιτεχνικός Σταθμός Τσεπέλοβου,

10 ημέρες εργασία διαμονή στους κοιτώνες του τμήματος Δασολογίας, Επιστημών Ξύλου & Σχεδιασμού.

2 ημέρες παρουσίαση αποτελεσμάτων στον καλλιτεχνικό σταθμό ΑΣΚΤ Καλλιτεχνικός Σταθμός Δελφών.

Λεπτομέρειες:

Προσωπικοί, κοινωνικοί, πολιτικοί, οικονομικοί και οικολογικοί κανόνες, όψεις, όρια, διάλογοι και δια δράσεις, περφόρμανς και καθημερινές, μέσω λόγου, ήχου και μορφής, αφηγήσεις.

Υλικές όψεις, μελέτη της καθαρά εικαστικής γλώσσας, της αισθητικής καθώς και σύγχρονες προοπτικές της υλικότητας.

Τεχνικά υλοποιήσιμες δράσεις αντικειμένων ξυλείας, με καθαρά χρηστικό ενδιαφέρον και εννοιολογική μελέτη ως προς την οργάνωση του σχεδιασμού. Έδαφος, βάση, μεταστροφή ως έννοια.

Αστικός/αγροτικός-δημόσιος/ιδιωτικός χώρος. Ενεργοποίηση.

Ιστορικό του ενδιαφέροντος της συντονίστριας

Το συγκεκριμένο εγχείρημα ξεκινά με αυτήν εδώ την πρόσκληση.

Η Κατερίνα Αθανασίου, συντονίζει την δράση αυτή, για το Α' και Γ' εργαστήριο γλυπτικής, στα πλαίσια της διδακτικής της, για το θερινό εξάμηνο του ακαδημαϊκού έτους 2020 – 21 υπό την διεύθυνση του καθηγητή Νίκου Τρανού, Πρύτανη και επίκουρου καθηγητή Γιάννη Μελανίτη, διευθυντή του Τομέα Γλυπτικής, της ΑΣΚΤ. Συνεχίζει στα πατήματα παλαιότερων οργανώσεων του τομέα Γλυπτικής της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών Αθήνας. Συναντήσεις που έχουν πραγματοποιηθεί επί σειρά ετών σε καλλιτεχνικούς σταθμούς της ΑΣΚΤ όπως: Ρέθυμνο, Ύδρα, Μύκονο, Δελφούς. Η θεματική της δράσης και τα ερωτήματα που προτείνονται, έχουν την αρχή τους, στην διερεύνηση που πραγματοποίησε κατά την διπλωματική της εργασία, ως μεταπτυχιακή φοιτήτρια στο «Ψηφιακές Μορφές Τέχνης» (2ετής Φοίτηση) απονομή: 2001 της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών – Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (Διατμηματικό Master) Αθήνα

Διπλωματική Εργασία: «Η Σχεδίαση ενός Μετασχηματισμού»

Περιγραφή Διπλωματικής: Μια πρόταση διαδραστικής performance στον ανοιχτό επαρχιακό χώρο που χάριν των ψηφιακών μέσων δύναται αλλά και δίνει την δυνατότητα αναμετάδοσης σε προσωπικούς κόμβους από την θέση που βρίσκεται ο αποδέκτης. (personal computer) . Αναμετάδοση μιας διαδραστικής εμπειρίας που μετασχηματίζεται καθώς φθάνει σε άλλο περιβάλλον.

Αλλά και την ύστερη εικαστική και ερευνητική της πρακτική, δημιουργώντας την ομάδα “City Travellers and Beyond Cities” Μια διαδραστική συνάντηση ανάμεσα στην φιλοσοφία και την τέχνη. Ότι, μπορεί να περικλείει μια ομάδα περιπατητών, που περιδιαβαίνουν την πόλη ή την επαρχία, αναζητώντας σε χάρτες ή αφημένοι στην τυχειότητα, διαδρομές που εντέλει οι επιλογές τους, συχνά περιγράφουν, εντοπίζοντας τα όρια και τη συνθήκη του εαυτού. Κυρίως μέσω του συντονισμού (ιδιότυπα) ραντάρ και της αποκάλυψης. Μέσω αυτής της προσωπικής της μελέτης, που ξεκινάει το 2007 ενεργοποίησε ένα ερευνητικό πεδίο, με ρίζες στους κύκλους του κινήματος του Ντανταϊσμού και επιρροές από τους Καταστασιακούς. Χάριν όλης αυτής της διερεύνησης υπάρχει ένα αρχείο εκπομπών τριών ετών στο Beton 7 art radio. Μία άλλη απόληξη είναι η δημιουργία της persona: Hellena Salt (2010). Που μπαίνει στην περιπέτεια μιας μεγάλης διαδρομής όπου όλα τα στοιχεία, φωτογραφίες, ταυτότητες, εμφανίσεις είναι αποκλειστικά ευρήματα μέσα στο πλήθος πληροφορίας που υπάρχει πλέον μετά το 2010, στο διαδίκτυο.

Διεξαγωγή

ΥΠΟΒΟΛΗ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ

Οι κυριότερες δράσεις θα υλοποιηθούν στο σταθμό Τσεπέλοβου ή στη Λίμνη Πλαστήρα.

Ανάλογα που θα επιτρέψουν οι συνθήκες.

Παράλληλα, χάρη στην δυνατότητα που μπορεί να αναπτύξει η ψηφιακή πρακτική της αφήγησης μπορούμε να έχουμε εκπομπή, με μεγαλύτερη εμβέλεια, που θα επιτρέψει την ανταλλαγή των αποσπασμάτων της έρευνας με μεγαλύτερο αριθμό συμμετεχόντων και από άλλα μέρη.

Αυτό μας δίνει την δυνατότητα να δεχθούμε συμμετοχές που θα εδράζουν σε οποιοδήποτε μέρος, και θα ενδιαφέρονται να συντονισθούν με το σύνολο των γεγονότων ή δραστηριοτήτων της εν λόγω συνάντησης. Από την δική τους τοποθεσία/ δίκτυο/περιοχή.

Που σημαίνει ότι κατά την διάρκεια του εργαστηρίου 12 ως 25 Ιουλίου θα μπορεί να συμμετέχει με ανάλογες πρακτικές, από την περιοχή που εδρεύει, με όποιο από τα παραπάνω μέσα επιθυμεί.

Κατά κύριο λόγο η δράση σ' αυτή την φάση, απευθύνεται σε φοιτητές του Εικαστικού Τμήματος της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών καθώς και του Τμήματος Δασολογίας, Επιστημών Ξύλου & Σχεδιασμού, του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας. Δεν αποκλείονται άλλοι ενδιαφερόμενοι.

Θα υπάρχει η δυνατότητα πρόσβασης σε ένα ευρύτερο διεθνές δίκτυο καλλιτεχνών του ξύλου, κατασκευαστών με μικρά προσωπικά καρνάγια. Καθώς και θεωρητικών.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ

Θα ακολουθηθούν όλα τα μέτρα που σχετίζονται με την πανδημία όπως καθορίζονται από τον Ελληνικό Οργανισμό Δημόσιας Υγείας (ΕΟΔΥ). Επίσης όσοι επιλεγούν να συμμετέχουν στη διαδικασία θα υπογράψουν ένα έγγραφο συναίνεσης που αφορά ασφάλεια και θέματα υγείας και ότι άλλο καθίσταται υποχρεωτικό από τον ΕΟΔΥ. Θεωρείται αυτονόητο ότι όλοι/όλες θα ακολουθούν τις οδηγίες του ΕΟΔΥ.

E-MAIL ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

kathanasiou@asfa.gr

ΤΗΛ. ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

6932616976

WEBSITE

.....

Συντονίστρια για τον Τομέα Γλυπτικής της ΑΣΚΤ:

Κατερίνα Αθανασίου, μέλος ΕΕΠ, Τμήμα Εικαστικών Τεχνών, Τομέας Γλυπτικής, Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών.

Α' ΠΡΟΤΑΣΗ ΠΡΟΣ ΑΣΚΤ

Εισαγωγικό σημείωμα για το Project με τίτλο:

«Κοινότητες της γης, η Τέχνη της Ανθρωποκαίνου»

Το συγκεκριμένο Project έχει στόχο τον προσανατολισμό της έρευνας των εικαστικών, σε έρ-γα που δημιουργούνται σε μια νέα φάση, κατά την νέα γεωλογική περίοδο της ανθρωπότη-τας, μέσα από την συνειδητοποίηση της αλληλουχίας της σχέσης Άνθρωπος – φύση – περι-βάλλον.

Ενδιαφέρεται για τις επιλογές δράσεων της καλλιτεχνικής κοινότητας, έξω από τα όρια των μεγάλων αστικών κέντρων και την μεταφορά μιας κουλτούρας διαπιστώσεων, που προκύ-πτουν από παραδείγματα νέων ή παραδοσιακών κοινοτήτων. Κοινότητες, που επιχειρούν μέσω διεπιστημονικών διενεργειών και νέων πρακτικών, μια άλλη σχέση και συμπεριφορά με την γη. Μια νέας αντίληψης ποιότητα ζωής, που ενώ δεν απορρίπτουν έννοιες όπως η φυσική επιλογή, αποδέχονται νέους τομείς έρευνας ασκώντας και αιτώντας κριτική διαπί-στωση που να καθοδηγήσει στην νέα αυτή περίοδο.

Με πρωτοβουλία του Α' και του Γ' Εργαστηρίου Γλυπτικής του Τμήματος Εικαστικών Τεχνών, καθώς και στο πλαίσιο του μαθήματος «Γλυπτική και Αγροτικός Δημόσιος χώρος/Γη», οργα-νώνεται η εικαστική δράση με τίτλο «Σχέδιο ΞΑΝΘΙΠΠΗ: Land Art Project», την οποία συντο-νίζει η Κατερίνα Αθανασίου, μέλος ΕΕΠ του Τομέα Γλυπτικής, υπό την επιστημονική και καλ-λιτεχνική διεύθυνση του καθηγητή Νίκου Τρανού, Πρύτανη του Ιδρύματος της ΑΣΚΤ, και του επίκουρου καθηγητή Γιάννη Μελανίτη, διευθυντή του Τομέα Γλυπτικής.

Αναλυτικότερα, το Land Art Project συναπαρτίζεται εν γένει από δύο οργανωτικά στάδια: το μεν—εν εξελίξει—προπαρασκευαστικό στάδιο με ημερομηνία έναρξης την 1η Απριλίου, το δε στάδιο της υλοποίησής του, το οποίο συνεπάγεται την οργάνωση ενός κατά βάση υπαί-θριου workshop που πρόκειται να πραγματοποιηθεί εντός ορισμένης ημερομηνίας, από τη 12η έως την 25η Ιουλίου 2021, στην ευρύτερη περιοχή της λίμνης Πλαστήρα.

Εν συνεχεία της ανοιχτής πρόσκλησης με κοινό απεύθυνσης καταρχάς φοιτητές του Τμήματος Εικαστικών Τεχνών και του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης της ΑΣΚΤ, η ενεργή καλλιτεχνική ομάδα συναπαρτίζεται συνολικά από 18 μέλη, συμπεριλαμβανομένων φοιτη-τών αμφότερων των τμημάτων. Το αναγκαίο έναυσμα για την υλοποίηση του καλλιτεχνικού εγχειρήματος «Σχέδιο ΞΑΝΘΙΠΠΗ» δόθηκε εξ αφορμής του μεσογειακού κυκλώνα του «Ια-νού», ο οποίος τον Σεπτέμβριο του 2020 έπληξε την ευρύτερη περιοχή γύρω από τη λίμνη Πλαστήρα, ενώ στο πέρασμά του άφησε φυσικά υλικά απομεινάρια ως απτή απόδειξη της σημαντικής φυσικής καταστροφής που προκλήθηκε.

Ένα, λοιπόν, από τα εύλογα ερωτήματα το οποίο άμεσα τίθεται είναι το εξής: Πώς η τέχνη μπορεί να δώσει σε αυτά τα υλικά κατάλοιπα μία δεύτερη ζωή πριν εκείνα επιστρέψουν για πάντα πίσω στη φύση; Η Land Art, άμεσα συνδεδεμένη με την περιβαλλοντική συνείδηση, ασχολείται συχνά με την έννοια του εφήμερου και τις συνεχείς αλλαγές της φύσης, αλλά και με την αρχέγονη σχέση του ανθρώπου με τη φύση και το τοπίο, όπου αυτός κατοικεί.

Καταρχήν, λοιπόν, σκοπό της εν λόγω σύμπραξης συνιστά η εξέταση του επιτελούμενου δια-λόγου μεταξύ τέχνης και φύσης διαμέσου της εικαστικής πρακτικής και της θεωρητικής έρευ-νας, ιδιαίτερα υπό το πρίσμα μελέτης της δημιουργικής και, συγχρόνως, καταστροφικής δύναμης που χαρακτηρίζει κατ' ουσίαν τόσο τη φύση όσο και τον άνθρωπο.

προς και από τους εκάστοτε χώρους διαμονής της καλλιτεχνικής δράσης.

Πιο συγκεκριμένα, βάση αναφοράς του εγχειρήματος αποτελεί ο μεγάλος αριθμός κορμών δέντρων, ο οποίος εντοπίζεται παρακείμενα του υδάτινου στοιχείου της περιοχής της λίμνης Πλαστήρα και ο οποίος συνιστά ταυτόχρονα τον πρώτο μάρτυρα της φυσικής καταστροφής που επέφερε ο «Ιανός».

Αναφορικά με τα μέσα και τις διαδικασίες παραγωγής της εικαστικής δράσης «Σχέδιο ΞΑΝ-ΘΙΠΠΗ», σε αυτά περιλαμβάνονται ενδεικτικά τα παρακάτω: συμμετοχικά ή ατομικά εργα-στήρια, δράσεις και διαδραστικές εμπειρίες, κειμενικές εκφάνσεις και ηχητικές διερευνή-σεις, video και ψηφιακές αφηγήσεις διά των νέων μέσων, αλλά ακόμη και εισηγήσεις ιδεών μη υλοποιήσιμων ή άυλες πλατφόρμες υλοποίησης.

Αποτελεί, λοιπόν, αδιαμφισβήτητο γεγονός, πως η πραγματοποίηση αυτού του φιλόδοξου καλλιτεχνικά εικαστικού εγχειρήματος θέτει εξαρχής ως αναγκαία προϋπόθεση την παροχή οικονομικής υποστήριξης.

Αυτή επιτεύχθει με δύο τρόπους: μέσω χορηγίας 4.000 €, η οποία δύναται να καλύψει, δα-πάνες αγοράς του απαραίτητου εξοπλισμού και των εργαλείων για την υλοποίηση της δράσης, καθώς, τέλος, και τα έξοδα για την έκδοση του πλέον απαραίτητου οπτικοακουστικού υλικού.

Επίσης από ιδιώτη χορηγό, καλύφθηκαν μεγάλο μέρος των εξόδων δημιουργίας κατάλληλων εγκαταστάσεων.

Ζητάμε από την Σύγκλητο την απαραίτητη κάλυψη για τα έξοδα μετακίνησης των φοιτητών.

Σας Ευχαριστώ

Μετά τιμής

Κατερίνα Αθανασίου

Δευτέρα 12/07/2021

19:00: ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟ ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΔΑΣΟΛΟΓΙΑΣ,
ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΕΥΛΟΥ & ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ - ΚΑΛΩΣΟΡΙΣΜΑ ΚΑΙ ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΟ
ΤΜΗΜΑ

ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ: ΜΙΧΑΛΗΣ ΒΡΑΧΝΑΚΗΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΑΛΟΣ

Τρίτη 13/07/2021

10:00 ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ «ΤΟ ΕΥΛΟ ΣΑΝ ΥΛΙΚΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ» ΤΟΥ
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΔΕΞΥΣ, ΚΑΘΗΓΗΤΗ Γ. ΝΤΑΛΟΥ
ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ «ΑΞΙΕΣ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ - Η ΛΙΜΝΗ ΠΛΑΣΤΗΡΑ»
ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΗ Μ. ΒΡΑΧΝΑΚΗ
ΣΤΟ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΛΙΜΝΗΣ
ΠΛΑΣΤΗΡΑ

ΠΕΡΙΗΓΗΣΗ ΣΤΙΣ ΔΑΣΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗ ΛΙΜΝΗ ΠΛΑΣΤΗΡΑ

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ

Προσωπικός απολογισμός για το εικαστικό project “Xanthippe”

Ανασύροντας από τη μνήμη μου εικόνες, συναισθήματα και σκέψεις από την εμπειρία μου ως συμμετέχουσα στο project Xanthippe, τέσσερις μήνες μετά τη λήξη του, καταθέτω τον απολογισμό μου και σας αναφέρω για τη δική μου συμμετοχή, τη συμβολή της Κας Αθανασίου στο πρόγραμμα, τη συνεργασία μας με τους τοπικούς φορείς και το βασικό χορηγό, το Ίδρυμα Χάινριχ Μπελ και τέλος, για την αλληλεπίδραση μου με την τοπική κοινότητα.

Ξεκινώντας με την αυτοκριτική μου, η συμμετοχή μου ως φοιτήτρια εικαστικός στο πρόγραμμα ήταν μία σημαντική και πρωτόγνωρη εμπειρία που διεύρυνε τους ακαδημαϊκούς μου ορίζοντες. Αναμετρήθηκα τον εαυτό μου σε ένα πεδίο των εικαστικών άγνωστο ως τότε για εμένα, την «Τέχνη της Γης» (Land Art). Θεωρώ τον εαυτό μου ως εικαστικός τυχερή που από το τέταρτο έτος των σπουδών μου ήρθα σε επαφή με ένα πεδίο των εικαστικών που από μόνη μου και ως ανεξάρτητη εικαστικός θα ήταν εξαιρετικά δύσκολο και πρακτικά πολύπλοκο να πειραματιστώ σε αυτό. Καθώς δεν είχα προηγούμενη εμπειρία σε αυτό το εικαστικό πεδίο, στην πράξη αντιμετώπισα ορισμένα σημαντικά ζητήματα. Ο διαρκώς μεταβαλλόμενος φυσικός χώρος, η εφήμερη υπόσταση των παραγόμενων έργων και η επαφή μου με τα υλικά της φύσης είναι συνθήκες που, προερχόμενη από το αστικό περιβάλλον και έχοντας παράγει έργα μόνο σε προστατευμένους και ειδικά οργανωμένους χώρους, δυσκόλεψαν το σχεδιασμό του έργου μου και στη συνέχεια την υλοποίησής του. Οι πρακτικές δυσκολίες που αντιμετώπισα λόγω των διαστάσεων του χώρου, του έργου και των κατασκευαστικών απαιτήσεων σε συνδυασμό με το κόστος τους που ήταν αδύνατο να καλυφθεί από προσωπικό επίπεδο, δημιούργησαν συνθήκες ανασφάλειας, καθώς ήταν απαιτούμενη η συνεχής αναπροσαρμογή και τροποποίηση του αρχικού μου σχεδίου. Η Κατερίνα Αθανασίου, η υπεύθυνη του προγράμματος, με την αμέριστη στήριξη που μου έδειξε, ηθική και υλικοτεχνική, τη διάθεση του προσωπικού της χρόνου και χώρου, τους σωστούς επικοινωνιακούς χειρισμούς στη διαμεσολάβηση με τις τοπικές αρχές, κατάφερε να φέρει σε πέρας την εξασφάλιση των βασικότερων και δυσκολότερων υποδομών για την παραγωγή του έργου μου. Εκ του αποτελέσματος, θεωρώ ότι στο ενδιαφέρον της Κας Αθανασίου, στην υπευθυνότητα της και στην αφοσίωση της οφείλεται η εμπιστοσύνη μου προς το πρόσωπό της, η εκτίμηση μου για εκείνη, η ικανοποίηση μου από το τελικό αποτέλεσμα και τα όμορφα συναισθήματα που συνοδεύουν την ανάμνηση αυτής της εμπειρίας. Συνέπεια όλων των προηγούμενων είναι η διάθεσή μου να συμμετάσχω και σε επόμενες διοργανώσεις αντίστοιχων projects που θα αναλάβει η Κα Αθανασίου.

Σχετικά τη συνεργασία μας με το Ίδρυμα Χάινριχ Μπελ, η οικονομική χορηγία τους για να καλύψουμε το μεγαλύτερο μέρος των μεταφορικών εξόδων και το κόστος διατροφής, ήταν σημαντικό για μας, από τη στιγμή που δεν είχαμε άλλη πηγή χρηματοδότησης. Εκ των υστέρων, αντιμετωπίζοντας στην πράξη τις ανάγκες μας, αντιληφθήκαμε ότι το ποσό της χορηγίας δεν επαρκούσε και με δυσκολία βρήκαμε λύσεις που κατάφεραν να μας εξασφαλίσουν τα απολύτως απαραίτητα. Ακόμη θα μπορούσαν να έχουν στείλει την ίδια ομάδα οπτικοακουστικής καταγραφής που είχαν στείλει για να συλλέξει το υλικό που χρειάστηκε το ίδρυμα με μία ελάχιστη οικονομική επιβάρυνση και στην παρουσίαση των έργων μας για να έχουμε κι εμείς μία επαγγελματική καταγραφή του έργου που είναι και το ελάχιστο που χρειαζόμαστε ως καλλιτέχνες για το αρχείο μας, αλλά αρνήθηκαν. Εμείς, ως ομάδα ανταποκριθήκαμε, απ' όσο γνωρίζω από τη δική τους ανατροφοδότηση, σε όλες τις υποχρεώσεις μας. Υπάρχουν κάποιες δεσμεύσεις από μέρους τους με την ολοκλήρωση του προγράμματος. Αναμένουμε μέχρι στιγμής, την ανταπόκρισή τους σε αυτές, γι' αυτό και η τελική μου εκτίμηση της συνεργασίας παραμένει ανοιχτή.

Όσον αφορά τις αρχές της τοπικής αυτοδιοίκησης στη φιλοξενία και τη διοργάνωση του προγράμματος η συνολική εντύπωση που αποκόμισα είναι θετική. Έδειξαν έντονο ενδιαφέρον και στις δυσκολίες που αντιμετωπίσαμε, κινητοποιήθηκαν σχετικά άμεσα για να βοηθήσουν στη διαχείρισή τους. Το πιο βασικό που μένει όμως να αναλάβουν και να διασφαλίσουν οι αρχές της τοπικής αυτοδιοίκησης για την επόμενη διοργάνωση είναι οι οργανωμένες μετακινήσεις των συμμετεχόντων από τα καταλύματα, στους χώρους παραγωγής έργων, διότι φέτος αυτό έγινε με αυτοσχεδιαστικούς και ριψοκίνδυνους χειρισμούς, μέσα από την εθελοντική προσφορά συμμετεχόντων που με τα οχήματά τους και τον προσωπικό τους χρόνο ανέλαβαν αυτό το πολύ δύσκολο εγχείρημα.

Ολοκληρώνοντας τον απολογισμό, θέλω να αναδείξω δύο σημαντικούς παράγοντες που είχαν θετική επίδραση σε όλο το δημιουργικό έργο της ομάδας και στην παραμονή μας στην περιοχή της Λίμνης Πλαστήρα, οι οποίοι είναι η φιλόξενη στάση και το ενδιαφέρον των ανθρώπων της τοπικής κοινότητας για όλους τους συμμετέχοντες και το πρόγραμμα. Χωρίς να αποτελούν ένα υποψιασμένο και εικαστικώς εγγράμματο κοινό, προσέγγισαν με ιδιαίτερη ευαισθησία και πολιτισμό την προσπάθειά μας. Σε πολλές περιπτώσεις κάτοικοι της περιοχής, στο βαθμό που ο καθένας μπορούσε, είτε με την εμπειρία του από τη ζωή στην περιοχή, είτε με τη διάθεση υλικοτεχνικού εξοπλισμού σε μας, είτε με την ενεργό εθελοντική δράση του στη διαδικασία κατασκευής των έργων και την προφορά υπηρεσιών, παρείχε σπουδαία βοήθεια στα μέλη του προγράμματος, ξεπερνώντας έτσι τις δίκες μας αρχικές μας προσδοκίες.

Τίτλος έργου : Επέκεινα, Ιούλιος 2022

Μαργαρίτα-Ευθυμία Γούκου,
φοιτήτρια 5ου έτους του Εικαστικού Τμήματος της Α.Σ.Κ.Τ,
Β' εργ. Ζωγραφικής

Στις όχθες του ρέματος που βρίσκεται ανάμεσα στο Κρουονέρι και τα Καλύβια Πεζούλας, μετά το πέρασμα του κυκλώνα Ιανού, εκριζώθηκε ένας μεγάλος αριθμός μεγάλων δέντρων, ενώ παράλληλα, η κοίτη του ποταμού σχεδόν τριπλασιάστηκε από τον όγκο των υδάτων.

Οι εκριζωμένοι κορμοί που σχηματίζουν σωρούς στις όχθες αποτέλεσαν πηγή έμπνευσης και υλικών για το σχεδιασμό και την κατασκευή του έρνου.

Οι αναφορές μου αντλούν τη βασική θεματολογία από τα ελληνικά ταφικά έθιμα και ενσωματώνουν στοιχεία από εικόνες αρχαιολογικών ανασκαφών. Βασική πρόθεση ήταν να αναδείξω τη μοναδική ταυτότητα κάθε κορμού ξεχωρίζοντας τον από το σωρό, καθώς και τη σημαντικότητα κάθε δέντρου στη διαμόρφωση της ξεχωριστής φυσιογνωμίας του φυσικού τοπίου. Ανάμεσα από τη ζωή και το θάνατο, τη μνήμη και τη λήθη, την αναστάτωση και την ηρεμία, υπάρχει μία κατάσταση μετάβασης που όσο διαρκεί, δημιουργεί μία εκκρεμότητα.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΦΟΙΤΗΤΗ ΣΤΑΥΡΟΥ ΠΑΝΕΡΑ

Η συμμετοχή μου στο πρόγραμμα Ξανθίπη προέκυψε αφενός λόγω της ενδιαφέρουσας θεματικής του ανθρωπόκαινου χαρακτήρα του και αφετέρου λόγω της πρόκλησης του να καταφέρω να διαχειριστώ την επιτέλεση ενός έργου μέσα σε περιορισμένο χρόνο, άγνωστες καιρικές συνθήκες, ευέλικτα υλικά κατασκευής κ.ο.κ.

Η θεματική που επέλεξα, αυτή της περιδεδης και ανάρρωσης των κατεστραμμένων κορμών δέντρων που προκλήθηκαν από τη φυσική καταστροφή του μεσογειακού κυκλώνα «Ιανός», προέκυψε από την αντίληψη που έχω για έναν κόσμο καλύτερο, πιο δίκαιο και πιο αρμονικό με τη φύση που μας περιβάλλει. Λαμβάνοντας ως δεδομένο πως οι σύγχρονες δυτικές κοινωνίες λειτουργούν ανθρωποκεντρικά, επιχείρησα να εξυψώσω στην ίδια κλίμακα τα τραυματισμένα δέντρα και να φροντίσω τις πληγές τους όπως θα έκανε ο οποιοσδήποτε από εμάς για τον γείτονά του, τον φίλο του, την οικογένειά του και γενικότερα για έναν δικό του άνθρωπο.

Καθώς φτάσαμε στην ευρύτερη τοποθεσία της Νεράιδας και των πέριξ οικισμών της, προσπάθησα να εντοπίσω πιο στοχευμένα το ακριβές σημείο ενδιαφέροντος, το οποίο θα ήταν ικανό να φιλοξενήσει το έργο που είχα κατά νου. Γεγονός που με δυσκόλεψε, καθώς, ύστερα από δέκα σχεδόν μήνες από την καταστροφή, η φύση είχε καταφέρει να βρει τρόπους να ορθοποδήσει και να εξυγιανθεί στις περισσότερες περιοχές που είχε βρει στο διάβα του ο «Ιανός». Ωστόσο, παρότι υπήρχαν μεμονωμένες περιοχές όπου το θέαμα της καταστροφής ήταν αποτρόπαιο και σοκαριστικό, προτίμησα να μην εντάξω σε αυτές το έργο μου, δεδομένου ότι η ίδια η πανωλεθρία της φύσης προκαλούσε πολύ δυνατά συναισθήματα που δύσκολα θα μπορούσε να ενταχθεί και να αναδειχθεί μια εικαστική εγκατάσταση έτσι όπως την οραματιζόμουν. Σε αυτά τα σημεία άλλωστε, ακόμα και η πρόσβαση, τόσο η δική μου αλλά και των θεατών ήταν δύσκολη και περιορισμένη.

Εν τέλει προτίμησα ένα πλησίον της καταστροφής σημείο, το οποίο είχε πυκνή δενδροστοίχιση με ψηλούς και λεπτούς κορμούς. Στοιχεία που μπορούσα να αξιοποιήσω συνθετικά για να δομήσω την ιδέα μου ως αναφορά στην ερμηνεία της καταστροφής. Το εν λόγω σημείο παρότι βρισκόταν παραπλεύρως σε κεντρική οδική αρτηρία, φιλοξενούσε στην είσοδό του μια τοπική δημόσια κρήνη, την οποία χρησιμοποιούσαν τόσο οι ντόπιοι για το πότισμα των μπαξέδων τους, όσο και οι επισκέπτες για ολιγόλεπτη στάση, ξεκούραση κι δροσερό ξεδίψασμα. Γεγονότα που προσέλκυαν τους διερχόμενους στην ανακάλυψη της παρακείμενης εικαστικής μου εγκατάστασης μου ως θεατές.

Ακόμα μια δυσκολία που κλήθηκα να αντιμετωπίσω, ήταν αυτή της διαχείρισης του χρόνου εργασίας, καθώς σύμφωνα με το προκαθορισμένο πρόγραμμα των δύο εβδομάδων, αρκετός χρόνος επενδύθηκε σε ομιλίες και στη γνωριμία μας με τους φορείς της τοπικής κοινότητας, πράγμα που δεν είχα υπολογίσει επαρκώς με αποτέλεσμα ο πραγματικά διαθέσιμος χρόνος για τη διαχείριση των εργασιών μου και την τελική μορφή της εγκατάστασης, να είναι κάτι λιγότερο από μια βδομάδα. Παρ' όλ' αυτά ο αρχικός στόχος υλοποιήθηκε τελικώς ευέλικτα σε ένα αρκετά ικανοποιητικό βαθμό.

Ως προς το πρόγραμμα, τους σκοπούς και τα μέσα επίτευξής του, αποκόμισα πολύ θετικές εντυπώσεις. Πέραν ορισμένων δυσκολιών, όπως οι τακτικές μετακινήσεις μας με περιορισμένα οχήματα και τη σίτισή μας, η οποία οργανώθηκε στην εκπνοή της μετάβασής μας στον οικισμό, η συνολική εμπειρία ήταν ανεκτίμητη. Ένα από τα πιο απρόσμενα και θετικά στοιχεία του προγράμματος, ήταν το γεγονός ότι γνώρισα πολύ ενδιαφέρουσες

προσωπικότητες με τις οποίες δημιουργήσαμε άμεσα κοινά βιώματα και συνδεθήκαμε βαθιά μεταξύ μας με άξονα την επιμέρους οπτική αντίληψη της τέχνης. Η αλληλεπίδραση με την τοπική κοινωνία ήταν εξίσου θετική και καθοριστικής σημασίας και αυτό οφείλεται κυρίως στην διοργανώτρια και υπεύθυνη του προγράμματος κα Κατερίνα Αθανασίου, αλλά και στον ιδιαίτερο τόπο εγγύτητάς της με τους ντόπιους φορείς και κατοίκους. Το καλό κλίμα που κυριάρχησε, θεωρώ είναι το βασικότερο χαρακτηριστικό που κατάφερε να μας ξεκλειδώσει και να αναδείξει έναν ενιαίο παλμό ομαδικότητας, βοηθώντας μας όλους να αφήσουμε το προσωπικό μας στίγμα και να προχωρήσουμε το έργο μας ένα βήμα πιο μπροστά.

Μέσα από τη συμμετοχή μου στο συγκεκριμένο πρόγραμμα, οι βλέψεις που μου γεννιούνται είναι κυρίως η επιπλέον συμμετοχή μου αλλά και η εμπάθυνση στις διεργασίες της περαιτέρω ανάδειξής του. Θα με ενδιέφερε η εμπλοκή μου στην ακόμα καλύτερη οργάνωση και στον τρόπο διαμόρφωσής του ως ένα πρόγραμμα ακόμα και ευρωπαϊκών προδιαγραφών, όπου η αλληλεπίδραση με τους συμμετέχοντες και η διαφορετικότητα της κουλτούρας θα είναι ακόμα πιο καίρια, ιδίως κατά τη διάρκεια της λειτουργίας του.

Απολογισμός Στέλλας Φασούλα.

Project Xanthippe.

Λίμνη Πλαστήρα.

12-26 Ιουλίου 2021.

Το Project ξεκίνησε στις 12 Ιουλίου. Δώδεκα άνθρωποι μαζευτήκαμε, γνωριστήκαμε και συνεργαστήκαμε για έναν κοινό στόχο. Μετά από κάποιους μήνες συζητήσεων και αναλύσεων για την τέχνη του ανθρώπινου και της Land art, καταφέραμε να βρεθούμε στην περιοχή της Λίμνης Πλαστήρα για να κάνουμε πράξη τις μέχρι τότε θεωρητικές προσεγγίσεις του project.

Η συνεργασία μας και η επικοινωνία μας , ήρθε πολύ φυσικά και εύκολα. Βοήθησε πολύ και το γεγονός ότι μέναμε όλοι μαζί στο ίδιο μέρος και περνούσαμε πολύ χρόνο μαζί. Εννοείται πως υπήρξαν πολλές δυσκολίες και στην οργάνωση , αλλά και στην διεκπαιρέωση, αλλά η δεκτικότητα των κατοίκων και η δική μας θέληση, μας βοήθησε να ανταπεξέλθουμε και να ολοκληρώσουμε το πρόγραμμα αισίως.

Οι δικές μου αρμοδιότητες ως θεωρητικού τέχνης και όχι εικαστικού, ήταν η θεωρητική υποστήριξη του εγχειρήματος , η συζήτηση με τους εικαστικούς και η συγγραφή κάποιων κειμένων που βοήθησαν στην κατανόηση των κατοίκων για το πρόγραμμα “Ξανθίπη”. Με τις άλλες θεωρητικούς, οργανώναμε τις εκδηλώσεις για την παρουσίαση των έργων και ήμασταν αυτές που δίναμε μια μικρή κατεύθυνση για το τι συμβαίνει, στους ανθρώπους που ήρθαν να παρακολουθήσουν. Επίσης, βοηθήσαμε τους εικαστικούς και ψυχολογικά, ή τουλάχιστον έτσι ένιωσα σε κάποιες περιπτώσεις. Εμείς ως θεωρητικοί δεν είχαμε να παρουσιάσουμε έργο, έτσι όπως παρουσιάζουν οι εικαστικοί, επομένως το δικό μας αγχος για την τελική παρουσίαση ήταν πολύ μικρότερο. Γι αυτό το λόγο η εμφύχωση των εικαστικών ήταν μία από τις “αρμοδιότητες”, ίσως και από τις πιο σημαντικές κατά τη γνώμη μου.

Εμένα αυτό το πρόγραμμα μου δίδαξε πολλά. Ήταν η πρώτη φορά που συμμετείχα σε τέτοιο πρόγραμμα. Ήταν μια πολύ ενδιαφέρουσα δοκιμασία το να συνεργαστείς και οριακά να συγκατοικήσεις με 11 αγνώστους. Πλέον τους θεωρώ πολύ κοντινούς μου ανθρώπους , επειδή οι δυσκολίες και ο κοινός στόχος , όντως μας ένωσε. Εγώ όντας κάτοικος Καρδίτσας μέχρι τα 18 μου και έχοντας εξοχικό στην Λίμνη Πλαστήρα, κατάφερα χάρη στο project να δω την περιοχή διαφορετικά. Κατάφερα και εγώ να ενθουσιαστώ με τη φύση που μου ήταν τόσο γνώριμη και έτσι κατάφερα να επανεκτιμήσω τον φυσικό χώρο που μέχρι τότε μου φαινόταν ίδιος. Χάρηκα πολύ με την διεξαγωγή του προγράμματος επειδή σκέφτηκα ότι γίνεται επιτέλους μια αρχή για πολιτιστική ανάπτυξη της περιοχής. Επιτέλους οι ντόπιοι θα ξεκινήσουν να μιλούν και για κάτι διαφορετικό, θα ξεκινήσουν να έχουν μια μικρή επαφή με τον έξω κόσμο που μέχρι τότε τους ήταν σχεδόν άγνωστος , ή αν όχι άγνωστος , τουλάχιστον μακρινός.

Επομένως, το Project Xanthippe, επηρέασε θετικά, όχι μόνο τον καθένα από εμάς που συμμετείχαμε, αλλά και όλη την κοινότητα της περιοχής.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ “ΞΑΝΘΙΠΠΗ: Η ΤΕΧΝΗ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΚΑΙΝΟΥ”

“ΕΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ”, ΧΡΙΣΤΙΑΝΑ ΚΡΑΣΙΑ, ΜΥΡΤΩ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ, ΛΙΜΝΗ ΠΛΑΣΤΗΡΑ, 2021

Το κάλεσμα που έγινε τον Απρίλιο του 2021, κατά την διάρκεια της δύσκολης περιόδου του εγκλεισμού και της καραντίνας, ήταν μια ευκαιρία για εξόρμηση στη φύση, μέσα από μια δημιουργική διαδικασία, κατά την οποία θα είχαμε τη δυνατότητα να αλληλοεπιδράσουμε με συναδέλφους με παρόμοια εικαστικά ενδιαφέροντα και ταυτόχρονα να συνδυάσουμε την ανάγκη μας για καλλιτεχνική δημιουργία με αυτήν για επανασύνδεση με το φυσικό περιβάλλον.

Μετά την παρακολούθηση των πρώτων διαδικτυακών συναντήσεων οι οποίες αφορούσαν συζητήσεις και αναλύσεις πάνω στη θεματική του project και την τέχνη της land art, διαπιστώσαμε ότι πολλές από τις ιδέες μας για το έργο συνέκλιναν. Οπότε αποφασίσαμε να προβούμε σε μια συνεργασία, μια και μας φάνηκε μια ενδιαφέρουσα πρόκληση για να δουλέψουμε συνεργατικά.

Με βάση τον κεντρικό άξονα της θεματικής του project “Όταν ένας κορμός ξεριζώθηκε”, στο δικό μας έργο αποφασίσαμε να μετατρέψουμε τους εναπομείναντες και κατεστραμμένους κορμούς σε γλυπτά βασισμένα σε μυθολογικές αφηγήσεις και ιστορίες της ευρύτερης περιοχής της λίμνης και των γύρω οικισμών, δίνοντάς τους με αυτό τον τρόπο μια νέα ζωή. Το έργο μας θελήσαμε να είναι δια-δραστικό και βιωματικό, δώσαμε έτσι την ευκαιρία στους ανθρώπους της τοπικής κοινότητας να αλληλοεπιδράσουν μεταξύ τους, να επανασυνδεθούν με τη φύση και συνάμα να συμμετέχουν στη διαδικασία δημιουργίας του εικαστικού έργου.

Αυτό που προσδοκούσαμε από το συγκεκριμένο πρόγραμμα ήταν η ευκαιρία να βγούμε στη φύση, να γνωρίσουμε καινούρια περιβάλλοντα και να δουλέψουμε μέσα σε αυτά. Επιπλέον, θέλαμε να έρθουμε σ’ επαφή με νέα υλικά και τεχνικές, να γνωρίσουμε την ιστορία του τόπου, να συνεργαστούμε με συναδέλφους που έχουν κοινά ενδιαφέροντα και φυσικά να έρθουμε σε επαφή με την τοπική κοινότητα της λίμνης Πλαστήρα και να την ευαισθητοποιήσουμε εικαστικά.

Μέσα από το project, θέλαμε επίσης να μάθουμε πως λειτουργεί ένα residency program, τι προαπαιτούμενα υπάρχουν για την καλή οργάνωση ενός τέτοιου έργου (χρηματοδοτήσεις, διασυνδέσεις, συνεργασίες) και πως θα εξελιχθεί η συνύπαρξη και η συγκατοίκηση με άλλους συναδέλφους εικαστικούς.

Σε γενικές γραμμές, οι προσδοκίες μας όσων αφορά την επαφή με τη φύση και τη δημιουργία μέσα σ’ αυτή εκπληρώθηκαν. Επιπλέον, πραγματοποιήθηκε η γνωριμία και η συνεργασία με τους συναδέλφους και την τοπική κοινότητα, η οποία μας υποδέχτηκε με μεγάλο ενδιαφέρον και προθυμία να συμμετέχει. Καταφέραμε να υλοποιήσουμε την ιδέα μας για το εικαστικό έργο, τόσο ως προς το τεχνικό κομμάτι, όσο και ως προς την ανταπόκριση του κοινού.

Ωστόσο κατά τη διάρκεια της διαμονής μας προέκυψαν ορισμένες δυσκολίες που αφορούσαν τον προγραμματισμό του project και την οικονομική υποστήριξη για την

υλοποίηση των έργων. Επιπλέον υπήρχε έλλειψη μεταφορικών μέσων τόσο για την δική μας μεταφορά όσο και των έργων. Ένα ακόμα ζήτημα ήταν η αδυναμία εποικοδομητικής συνεργασίας με το τμήμα Δασολογίας, με αποτέλεσμα οι φοιτητές και καθηγητές του τμήματος να μπορέσουν να μας μεταδώσουν τις θεωρητικές τους γνώσεις και όχι τεχνικές, οι οποίες θα μας ήταν εξαιρετικά χρήσιμες. Όλα αυτά όμως αντιμετωπίστηκαν με ψυχραιμία και διάθεση για να βρεθούν λύσεις.

Το διαδραστικό έργο αφορούσε μια εικαστική περιήγηση στο δάσος της λίμνης Πλαστήρα, όπου η φύση και η τέχνη συνενώθηκαν, μετατρέποντας έναν απλό περίπατο σε καλλιτεχνική δημιουργία.

Με την ελπίδα να δώσουμε ξανά ζωή στους κατεστραμμένους κορμούς που άφησε στο πέρασμά του ο κατακλυσμός «Ιανός», δημιουργήσαμε γλυπτά βασισμένα σε μυθολογικές αφηγήσεις και ιστορίες της ευρύτερης περιοχής της λίμνης και των γύρω οικισμών. Στη συνέχεια καλέσαμε το κοινό να συμμετάσχει σε μια πεζοπορία στο δάσος, ακολουθώντας μια οριοθετημένη διαδρομή, και να ανακαλύψει τους κρυμμένους «θησαυρούς», δηλαδή τα γλυπτά που είχαν τοποθετηθεί κατά μήκος της. Στο τέλος της διαδρομής, οι συμμετέχοντες τοποθέτησαν τα γλυπτά σε μια θέση της επιλογής τους, δημιουργώντας οι ίδιοι το τελικό αποτέλεσμα του έργου.

Σκοπός της δράσης ήταν το έναυσμα μιας συζήτησης σχετικά με την απειλούμενη ισορροπία ανθρώπου-φύσης, καθώς και η επαναφορά του σε αυτήν. Ακόμα μέσα από την ανάγνωση κειμένων σχετικά με τις παγανιστικές δοξασίες της θεσσαλικής επαρχίας, αλλά και με τη βοήθεια των αυθεντικών αφηγήσεων και εμπειριών των συμμετεχόντων, επιτεύχθηκε η δημιουργία μιας περαιτέρω σύνδεσης όχι μόνο με την φύση αλλά και το συγκεκριμένο τοπίο και την ευρύτερη του περιοχή.

Το τελικό αποτέλεσμα ικανοποίησε όλες μας τις προσδοκίες. Ο κόσμος συμμετείχε με ιδιαίτερο ενθουσιασμό και ενδιαφέρον για την πρωτόγνωρη εμπειρία, και τα σχόλια που αποκομίσαμε ήταν θετικά και ενθαρρυντικά.

Κάτι που θα μπορούσε να είχε βοηθήσει στην υλοποίηση του έργου θα ήταν η καλύτερη διαχείριση του χρόνου που είχαμε στη διάθεσή μας, καθώς στο τέλος μας απέμεινε λιγότερος καιρός για την παραγωγή απ' όσο είχαμε υπολογίσει στο αρχικό χρονοδιάγραμμα. Ωστόσο αυτό αποτέλεσε μια νέα πρόκληση την οποία διαχειριστήκαμε.

Σε γενικές γραμμές, το πρόγραμμα μας άφησε με τις καλύτερες εντυπώσεις. Το τοπίο ήταν μαγευτικό και ξεπέρασε όλες τις προσδοκίες μας. Τα μέλη της εικαστικής μας ομάδας έδεσαν μεταξύ τους, με αποτέλεσμα να υπάρχει ευχάριστο κλίμα και καλή συνεργασία και συμβίωση. Η ευκαιρία που μας δόθηκε μέσα από την ιδέα και την καλή διάθεση της κας Αθανασίου να δημιουργήσει αυτό το residency program ήταν εξαιρετικής σημασίας για εμάς και για τη μετέπειτα καλλιτεχνική μας ανέλιξη. Το ενδεχόμενο συμμετοχής σε μελλοντικά προγράμματα είναι κάτι που μας παροτρύνει να συνεχίσουμε την έρευνα και δημιουργία έργων land art και site specific.

Η φωλιά της καλότυχης/Ζαχαράκη Χριστίνα

Όσπου να φτάσω στον προορισμό μας στο Δήμο Πλαστήρα, ήδη από τις διαδικτυακές μας συναντήσεις και την θεωρητική προετοιμασία μας είχα καταγράψει ένα πλάνο πρακτικών που θα με ενδιέφεραν με συγκεκριμένες κιόλας αναφορές, αφήνοντας πάντα χώρο στην πιθανότητα να εκκινήσω εκ νέου την εικαστική διαδικασία με τοπικές αναφορές και in situ.

Έτσι λοιπόν και έγινε.

Οι προηγούμενες αναφορές μου θάμπωσαν και μέσα από τις πεζοπορίες, την διαμονή μας στις Κατασκηνώσεις Νεράιδας, το οίκημα Ξανθίπη, το σπίτι της υπεύθυνης καθηγήτριας Κ. Αθανασίου που μας άνοιξε γενναιόδωρα, την περιοχή του Σταυρού, την ευρύτερη περιοχή του Πάρκου των Μανιταρόφιλων, τη Λίμνη Πλαστήρα, την επαφή μας με το τμήμα Δασολογίας και την τοπική κοινότητα, αλλά και μέσω του περάσματος από όλα τα σημεία στα οποία έγινε μια περιπατητική με σκοπό να γνωρίσουμε τον τόπο και παράλληλα να γίνει μια επιλογή σημείων από την ομάδα, βρήκα καινούριες αναφορές. Αρχικά συλλέγοντας στοιχεία της Φύσης, ξύλα με ενδιαφέρουσες φόρμες, διαφορετικές ποιότητες και προέλευση ξεκίνησα μια κρεμαστή σύνθεση. Η κρεμαστή σύνθεση και η πρώτες δειλές αναζητήσεις στο πως θα μπορούσαν να συνδεθούν έγιναν στον προαύλιο χώρο του σπιτιού της Κ. Αθανασίου ενώ η συλλογή υλικών ξεκίνησε από της Κατασκηνώσεις της Νεράιδας.

Στην πορεία συνέλλεξα, ίχνη ζώων, εντόμων άλλα και ανθρώπων με σκοπό να τα εντάξω στο φυσικό τοπίο και να δημιουργήσω μια μυθολογική αφήγηση. Ακόμα ως συνδετικό υλικό χρησιμοποίησα μάλλινες κλωστές που μου παραχώρησε η κ. Αθανασίου όπως και δικές μου.

Εδώ είναι σημαντικό να αναφέρω ότι υπήρξαν και εξίσου σημαντικές περιφερειακές εικαστικές διαδικασίες εκτός της συλλογής και της σύνθεσης που χαρακτήρισαν και την πορεία του έργου όπως:

1. Ενδεδλεχές καθάρισμα και πλύσιμο υφασμάτων και άλλων αντικειμένων στο πλήθος ευρημάτων.
 2. Κάποια αντικείμενα έπρεπε ακόμα να ξεθαφτούν και να τα επεξεργαστώ στο σημείο εύρεσης τους ώστε να τα συλλέξω.
 3. Ακόμα επεξεργασία κρανίων και οστών ζώων ώστε να δύναμαι να τα χρησιμοποιήσω σαν μέρη του έργου.
 4. Έρευνα, συζήτηση και μελέτη γύρω από τοπικούς παγανιστικούς θρύλους όπως και τις Καλότυχες που τελικά έγιναν η κύρια αναφορά του έργου.
- κτλ.

Τελικά φτάνει η στιγμή πού όλο αυτό πρέπει να βρει ένα σπίτι και το βρίσκει σε ένα σημείο μες το δάσος πολύ κοντά στο Πάρκο Μανιταρόφιλων. Εκεί εκτείνεται η εγκατάσταση μου και πολύ οργανικά απλώνεται και δένει με το φυσικό τοπίο, δημιουργούνται διαδρομές και υπερτονίζονται στοιχεία φυσικά από τα νέα ένθετα αντικείμενα καθώς και το αντίθετο.

Η φωλιά της καλότυχης περιλαμβάνει δυο εισόδους , μία για εμάς τους ανθρώπους και μια για τα αερικά, προχωρώντας μέσα της ανακαλύπτει κανείς στοιχεία ζωικά και ανθρώπινα να μπλέκονται με το φυσικό τοπίο ,βλεμματικές χορδές από μάλλινες κλωστές, ένα σκέπαστρο κουβέρτα , μια σκουριασμένη ζάντα παρατηρητήριο οραμάτων και τέλος ένα ησυχαστήριο δίπλα στο ποτάμι.

Η μόνη σταθερά που γνωρίζει η φύση είναι η αέναη αλλαγή. Οι άνθρωποι που διέφυγαν το φαινόμενο της αστικοποίησης και βιώνουν μακριά από τις πόλεις, ζουν αναπόφευκτα και σε συνάρτηση με αυτό το γεγονός. Τις τελευταίες δεκαετίες, μετά το πέρας της βιομηχανικής επανάστασης, ιδιαίτερα τις τελευταίες δεκαετίες, ο άνθρωπος έχει εξελιχθεί σε κύριο παρεμβατικό παράγοντα της φύσης. Έχει εισαχθεί έτσι μία νέα περίοδος η οποία φέρει την επιστημονική ονομασία εποχή του ανθρωπόκαινου . Πρώτη φορά η έννοια εμφανίστηκε την δεκαετία του '80, από έναν βιολόγο, ο οποίος παρατήρησε την αλλαγή του περιβάλλοντος των υδροβιότοπων, αποτέλεσμα των ανθρώπινων παρεμβάσεων. Σύμφωνα με τον παραπάνω όρο, η ταχύτερη εκβιομηχάνιση του Δυτικού κόσμου επέφερε ριζικές αλλαγές στον τρόπο που η ανθρωπότητα ζει και οργανώνεται σε κοινωνίες, με αποτέλεσμα την κατακόρυφη αύξηση παραγωγής και κατανάλωσης υλικών αγαθών. Οι άνθρωποι έπαψαν να είναι μέρη του περιβάλλοντος και αντ' αυτού ξεκίνησε η αλόγιστη και καταστροφική εκμετάλλευση των πόρων του. Εμείς οι ίδιοι οι έχουμε γίνει πλέον καθοριστικός παράγοντας επιρροής της ατμόσφαιρας και της βιομορφολογίας του πλανήτη.

Στο Θεσσαλικό τοπίο, συναντά κανείς μια μόνιμη υπενθύμιση αυτού, την τεχνητή λίμνη Πλαστήρα, η οποία, αν και μετράει ήδη πάνω από πέντε δεκαετίες ύπαρξης, αποτελεί ερώτημα το κατά πόσο έχει αφομοιωθεί τόσο από το περιβάλλον, όσο και από τους ανθρώπους του τόπου. Παράλληλα όμως η φυσική καταστροφή του Ιανού άλλαξε άρδην και για πάντα τη ζωή των ανθρώπων, αλλά και το φυσικό τοπίο. Άφησε πίσω του καταστροφές, ανοιχτές πληγές των οποίων είναι πανταχού παρούσες, αδύνατον να αγνοηθούν. Επιβάλλονται στο τοπίο, υπενθυμίζοντας πως η παντοδυναμία του ανθρώπου έναντι στην φύση δεν είναι παρά μία ψευδαισθηση.

Οι ξεριζωμένοι κορμοί, οι μετοκυλισμένες πέτρες αλλά και ιστορίες του τόπου (παλιές και νέες) αποτελούν την πηγή έμπνευσης αλλά ταυτόχρονα και υλικά για την δημιουργία των έργων. Η Αριστοτελική παράδοση, η σκέψη της οποίας επικράτησε στον Δυτικό κόσμο, θέτει τη φύση υπεράνω της τέχνης, καθώς τα «έργα» της είναι ζωντανά, μονίμως εναλλασσόμενα και εξελισσόμενα, έναντι των στάσιμων έργων τέχνης που, παραδοσιακά, έχουν μια τελική (αμετάβλητη) μορφή. Η έκθεση αποπειράται να συνδέσει το τρίπτυχο άνθρωπος - φύση - τέχνη και τα έργα που συμπεριλαμβάνονται σε αυτήν, μετά την ολοκλήρωση τους παραδίδονται πίσω στη φύση και στις δυνάμεις της, επιστρέφοντας σταδιακά σε αυτή. Αυτή η μη παρεμβατική αλληλεπίδραση τέχνης και φύσης αποτελεί βασικό στόχο του project καθώς, η τέχνη της γης όπως και η ζωή, είναι εκ φύσεως εφήμερη.

Η έκθεση περιλαμβάνει έργα των εικαστικών: Μαργαρίτα Γούκου, Θάνος Δεσποτόπουλος, Χριστίνα Ζαχαράκη, Χριστιάνα Κρασιά, Ιωάννα Κερεφιάδου, Πασχαλιά Κερεφιάδου, Σταύρος Πανέρας, Μυρτώ Σταματοπούλου.

Θεωρητική υποστήριξη – Βοηθοί διοργάνωσης : Μόσχα Ζαχαροπούλου, Κατερίνα Σπανού, Στέλλα Φασούλα.

Χαρτογράφηση: Δωροθέα Κερεφιάδου

Λέξη σύνθετη, απο το άνθρωπος και καινό (=καινούριο)

Σπανού Κατερίνα

Ιστορικός και θεωρητικός τέχνης

Λίμνη Παλστήρα, 2021

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΘΑΝΟΣ ΔΕΣΠΟΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ξεκινώντας να γράφω τον απολογισμό για το project, δεν ήξερα από που να το πιά-σω, τι να πρωτοθυμηθώ και πως να αποτυπώσω σε λέξεις, το σύνολο των βιωμάτων που αποκόμισα το καλοκαίρι, στο Νόμο της Καρδίτσας, στην ευρύτερη περιοχή της λίμνης Πλαστήρα και στο μαγικό χωριό, βγαλμένο από παραμύθι τη Νεράιδα. Μόλις είχα τελειώσει το 2ο έτος και τυχαία έπεσε μπροστά μου η ανακοίνωση της σχολής για το συγκεκριμένο project, και αμέσως μου κέντρισε το ενδιαφέρον. Κάτι το land art, κάτι η γλυπτική, κάτι το μέρος, κάτι το γεγονός ότι θα συννευρισκόμουν με τόσους καλλιτέχνες για ένα κοινό σκοπό, όλα παίζανε το ρόλο τους ώστε να δηλώσω αμέσως συμμετοχή. Και ήταν κάτι που δεν το μετάνιωσα!

Η επαφή με το φυσικό περιβάλλον αλλά όχι σαν τουρίστας, αλλά σαν ένας αρχιτέκτονας, που σου ζητείται να κάνεις ένα έργο το οποίο να εντάσσεται σε ένα τέλειο περιβάλλον, με έβαλε σε μια διαδικασία να σκεφτώ και να παρατηρήσω, να αφουγκραστώ και να μην προτρέξω.

Ο συμβολισμός της μεταστροφής του ξύλου σε έργο, της καταστροφής σε δημιουργία, του τραυματικού φαινομένου του Ιανού σε εικαστικό θέμα, ήταν κάτι που με ιντρίγκαρε και με έβαλε στη διαδικασία να ψάξω ποιο βαθιά μέσα μου, στο τι με κινη-τοποιεί ώστε να κάνω ένα έργο. Επίσης η επαφή με νέα εργαλεία, που εμείς στη ζω-γραφική δεν έχουμε εύκολη πρόσβαση, και με νέα υλικά όπως το ξύλο, αλλά και το πέ-ρασμα από την ζωγραφική στην εγκατάσταση, ήταν κάτι που με έβαλε σε σκέψεις.

Η επαφή με τους συμφοιτητές μου, η ανταλλαγή απόψεων και η κατανόηση του πως οι ίδιοι αντιλαμβάνονται το έργο και πως προχωρούν στην υλοποίηση του, ήταν κάτι το οποίο θα μπορούσα να το χαρακτηρίσω ως μάθημα. Όπως και ο συντονισμός της σκέψης μου από την κυρία Αθανασίου και η παρατήρηση της πορείας του έργου μου, χωρίς να με περιορίζει η να με κατευθύνει κάπου, αλλά να με εξελίσσει και να με προβληματίζει πάνω σε αυτό που κάνω, ήταν κάτι που θεωρώ ότι με προχώρησε, με έβαλε να αναλάβω τις ευθύνες του έργου, αλλά και να θέτω και εγώ τα ίδια ερωτήματα στα μετέπειτα έργα μου.

Η συνεργασία με το πανεπιστήμιο της Θεσσαλίας, με το Δήμαρχο της Λίμνης και τους κατοίκους, αποτέλεσε την κινητήριου δύναμη του έργου, μιας και το έργο θα πή-γαινε σε αυτούς και στον τόπο, οπότε και με ενδιέφερε να είναι κάτι που να μπορούν να το κατανοήσουν, να αφορά τον τόπο τους και παράλληλα να είναι κάτι που να ακου-μπήσω και εγώ μέσα το ψυχικό μου αποτύπωμα.

Το υλικό που χρησιμοποίησα ήταν το ξύλο και μάλιστα ξύλο πλάτανου. Ένα υλικό αρ-κετά δύσκολο, καθότι είναι αρκετά σκληρό, και δύσκολο ακόμη και στο τρύπημα με τρυπάνι. Αυτό με έμαθε να κάνω καλύτερη έρευνα, για το υλικό που θέλω να χρησιμο-ποιήσω σε σχέση με αυτό που θέλω να φτιάξω. Μου έδωσε όμως και μεγάλη ικανο-ποίηση όταν το τέλειωσα και είχα απέναντι μου, κάτι σκληρό, ανθεκτικό και βαρύ, με μεγάλη αντοχή.

Το έργο λέγεται Πλεύση. Έμπνευση αποτέλεσε ο μύθος του Οδυσσέα και το υδάτινο και αέρινο στοιχείο του τυφώνα Ιανού. Συμβολίζει τις δοκιμασίες και τις εμπειρίες που πρέπει να περάσει ο κάθε άνθρωπος, ώστε να συμφιλιωθεί με τον εαυτό του, την απο-δοχή και κατανόηση που πρέπει να δείξει στα πάθη του, ώστε να τα χαλιναγωγήσει. Η σχεδία δεν έχει κουπιά καθώς έχει βρει πλέον τον προορισμό του, δεν χρειάζεται να τα-ξιδέψει άλλο ,αφού το πνεύμα του είναι ικανό να εκτιμήσει την δικιά του Ιθάκη. Τα κα-ντήλια στη σχεδία και στον κύκλο συμβολίζουν, τον προορισμό, το φως ώστε να βλέπεις στο σκοτάδι και την πορεία και τους στόχους που πρέπει να έχεις ώστε να ολοκληρώ-σεις την αποστολή σου. Αποτελεί όμως και μια ειδική μνεία σε όλα αυτά και σε όλους αυτούς που έχεις χάσει, τα πράγματα που θυσίασες, τις εμπειρίες και τα λάθη που έ-κανες για να φτάσεις εκεί που έπρεπε και μπορούσες να φτάσεις. Ο κύκλος στο κοντάρι πρακτικά συμβολίζει τη σημαία ,το μαρκάρισμα του χώρου, και όλα αυτά που είσαι διατεθειμένος να παλέψεις για να μην χάσεις. Συμβολίζει όμως και τον Πυθαγόρειο κύ-κλο της σοφίας, την αρμονία, την γαλήνη και την αρμονική ροή των πραγμάτων.

PROJECT “XANTHIPPE”

Τίτλος έργου: «Αναγέννηση»

Σύνοψη του έργου:

Ο άνθρωπος μετουσιώνει την αρχέγονη αίσθηση της φύσης σε εμπειρία.

Μέσα απο μία διαδρομή στην περιοχή της λίμνης Πλαστήρας, η οποία πλήχτηκε από το χτύπημα του Ιανού, ανακαλύψαμε κορμούς κατεστραμμένους, οι οποίοι μας κέντρισαν το ενδιαφέρον. Αυτή η μελαγχολική τους όψη μας ευαισθητοποίησε και μας παρακίνησε στο να αποδώσουμε μία νέα όψη - αισθητική, ζωντανεύοντας τα άψυχα δέντρα του δάσους. Χρησιμοποιήσαμε το γκλίτερ σαν στοιχείο, υλικό το οποίο προσφέρει λάμψη και ζωντάνια. Τα άψυχα σώματα των κορμών αρνούνται να υποδεχθούν τον θάνατο. Στέκονται εκεί, με μία νέα σύγχρονη πλέον όψη, να μας θυμίζουν πόσο πολύτιμα είναι. Τα έργα μας λειτουργούν με τις ακτίνες του ηλίου ως προβολείς, όταν συναντούν το έργο κάθετα.

Απολογισμός:

Οι “Κερεφιάδες κόρες” όπως μας αποκαλεί η αγαπημένη μας κυρία Αθανασίου.

Αισθανόμαστε από ψυχής ευγνώμονες για τη συμμετοχή μας στο πρότζεκτ Ξανθίπη.

Είχαμε την τιμή να συναντήσουμε διαφορετικές προσωπικότητες εκ των οποίων η κάθε μία ήταν ξεχωριστή. Καθείς με τη δική του ιδιαιτερότα. Όλοι είχαν κάτι να προσφέρουν στην ομάδα και κατ’ επέκταση στο έργο. Άνθρωποι φιλότεχνοι, πρόσχαροι, κοινωνικοί και κυρίως δημιουργικοί. Συνεργαστήκαμε σε ένα ομαδικό πλαίσιο ανταλλάζοντας ιδέες, αλληλεπιδρώντας με όλες τις δυσκολίες, και το αποτέλεσμα μας άφησε όλους έκπληκτους. Αποκτήσαμε δεξιότητες, πειραματιστήκαμε, εξερευνήσαμε.. Σε αυτές τις 15 ημέρες, αναπτύξαμε σχέσεις, που ήρθαν για να μείνουν.

Βρεθήκαμε σε ένα φιλόξενο περιβάλλον, το οποίο μας υποδέχτηκε και συνεργάστηκε μαζί μας με τεράστια χαρά και προθυμία. Ανταλλάξαμε απόψεις και μοιραστήκαμε βιώματα, τα οποία αφορούσαν το έργο, την εντόπια κοινωνία, αλλά και άσχετες.

Μέσα απο πολλούς περιπάτους, και έπειτα από αρκετές ώρες περιήγησης - εξερεύνησης, επιλέξαμε να πραγματοποιήσουμε τα έργα μας στην περιοχή της λίμνης Πλαστήρας, κατά μήκος της ίδιας αλλά και στην ευρύτερη περιοχή μέσα στα δέντρα που την περιβάλλουν.

Ο μαγικός αυτός τόπος, και η απέραντη ομορφιά του φυσικού τοπίου, μας ενέπνευσε και μας παρακίνησε στο να οραματιστούμε και να υλοποιήσουμε το έργο μας, ανακαλύπτοντας τα ‘σημεία’ που μας εκφράζουν.

Αποχωρηστήκαμε την ομάδα μας με έντονη συγκίνηση, γεμάτοι αγωνία για την επόμενη μας περιπέτεια ως άνθρωποι, συνεργάτες, καλλιτέχνες.

Ιωάννα Κερεφιάδου

Πασχαλιά Κερεφιάδου

